ԱՐՍԱԽՈՍ
SARDARABAD

BUENOS AIRES
AÑO XIV
Nº 506
Miércoles 12 de Octubre de 1988

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET

73º Aniversario de Musa Dagh

...s de armenios se reu-...on en la ciudad de Musa ...Musa Dagh), en la re-...n de Etchmiadzin, para ce-...ar el 73° Aniversario de la ...a y afortunada defensa ...s armenios contra los ...s.

...vlag Antabian, de la Bi-...ca de Manuscritos Mes-...lashdots, pronunció un ...onado discurso y, en-...tros, también hablaron Gabudiguian y Garen Si-...an y, como representante ...a Santidad Vazken I°, lo ...el Primado de Rumania y ...aria, Arzobispo Dirair ...diguian.

El cantante Levon Kater-...jian, de Los Angeles (USA), ...erpretó canciones armenias ...ual que la cantante Marit-Sanossian, de Italia, ac-...ido también un conjunto ...danzas folklóricas.

Los asistentes disfrutaron ...la tradicional comida ar-...enia **herissá**, preparada por ...habitantes de Musa Ler.

Tareas Militarizadas en Artsaj

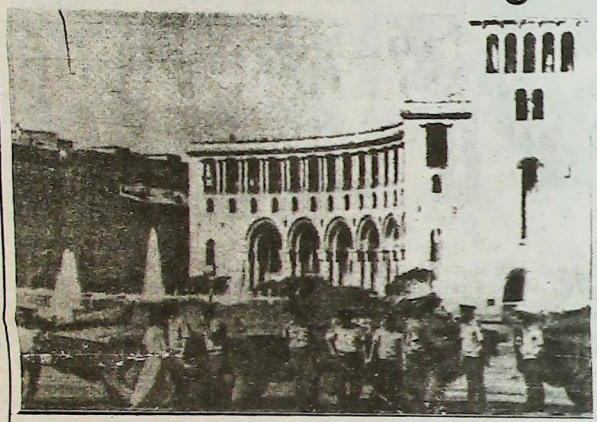

Soldados soviéticos en Erevan

Moscú, 4 (AFP). Fuerzas militares soviéticas tomaron bajo su control la actividad económica en la ciudad de Stepanakert, capital de Artsaj, cuya población armenia se encontraría, desde ayer, entrando en su cuarta semana de huelga, paro al que -según noticias recogidas en esta ciudad- estarían decididos a no poner fin.

Según noticias registradas en **Pravda**, *soldados del ministerio del Interior "se ocuparían de los suministros" en la capital y alrededores; asimismo, estas fuerzas protegen los depósitos de agua, reparan los edificios en los cuales se alojan provisoriamente y, a pedido de los campesinos, cooperan en las tareas agrícolas. Se advierte, claramente, que esta fuerza militar está reemplazando progresivamente a los huelguistas.*

Se cree que las unidades del MVD no son las únicas que están operando en Artsaj, pues los especialistas occidentales manifiestan haber visto por televisión también operativos a cargo de paracaidistas equipados con blindados ligeros, que dependen del Ministerio de Defensa. Los blindados patrullan las calles, mientras que los militares controlan los vehículos. Las manifestaciones siguen estrictamente prohibidas.

Sólo trabajan los hospitales, los jardines de infantes, un gran complejo carnicero, una panificadora. Ls comunicaciones con Bakú y Erevan están cortadas.

Una delegación del Soviet de las Nacionalidades, presidida por August Voss, presidente de la Comisión de Relaciones Interétnicas, llegó el pasado lunes a Stepanakert a fin de evaluar la situación.

Haroutiunian quiere estrechar relaciones con la diáspora

El Comité Central del Partido Comunista en Armenia, en su sesión plenaria del 13 de setiembre pasado, dio entrada a un amplio plan de reformas políticas, sociales y económicas en Armenia, presentado por su Primer Secretario Sr. Vouren Haroutiunian. Dicho plan también contiene propuestas para **lograr muy estrechas relaciones con la Diáspora.**

Frente al descontento existente por la irresolución del tema de Artsaj, así como ante la amenaza de continuar las huelgas que paralizan la economía de la República, con enormes pérdidas para el ingreso nacional, el Comité Central aboga a favor de la moderación y la vuelta al trabajo, poniendo fin a las manifestaciones masivas. Respecto a las calamitosas consecuencias de las prolongadas demostraciones y huelgas, también se manifestaron el catolicós Vazkén I, Silva Gabudiguian y Vahakn Tavtian, además de otros.

A partir del pasado 25 de setiembre, algunos carros blindados tomaron posiciones en la intersección de diversas calles de Erevan que aparecen desiertas, esperando que la vida vuelva a la normalidad con los transportes en funcionamiento y las fábricas y escuelas reabiertas.

EN SEUL

De 8 armenios participantes, 4 se clasificaron

La delegación armenia a las Olimpíadas disputadas en Seúl, constaba de 8 deportistas integrantes de la representación de la U.R.S.S. y, de esos ocho, dos recibieron **medallas doradas** y otros dos fueron galardonadis con **medallas de bronce.**

Las medallas doradas correspondieron a **Levón Djulfalakian,** de Leninakán, quien compitió en Box y **Oksen Mirzoian,** de Erevan, en Pesas.

En cuanto a las medallas de bronce, ellas fueron conquistadas por **Stepan Sarkisian,** de Kirovakán, también en Box, y por **Israel Militosian,** de Leninakán, en Pesas.

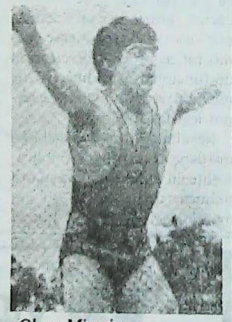

Oksen Mirzoian

Estas clasificaciones deben llenar de orgullo a la armenidad, ya que deportivamente estamos en igualdad de condiciones -o aún mejor- que países como España, Canadá, Bélgica, Grecia, Holanda, Noruega, Islandia, Brasil, y otros.

Desde 1952, en que comenzó a participar en las Olimpíadas Mundiales, Armenia obtuvo 11 medallas doradas que, sumadas a las 2 logradas ahora en Seúl, hacen un total de 13 lauros acuñados con esfuerzo y calidad.

Armenia necesita ayuda

Editorial de "The Armenian Mirror Spectator"

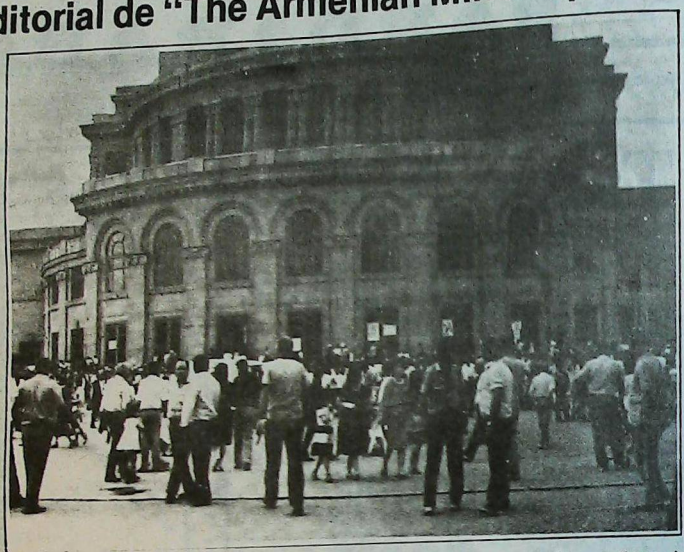

Mas que nunca, Armenia está necesitando ahora nuestra asistencia, nuestro apoyo moral, pero mucho mas importante, nuestra ayuda para que ella se recupere de décadas de negligencia oficial, corrupción, sobornos y apatia.

El tema de la reunificación de Artzagh (Gharabagh) con Armenia, fue la chispa que permitio que se manifestara en un instante el descontento de las masas, el extendido anhelo de cambio por el perfeccionamiento de sus condiciones de vida en lo social, comunitario e individual, asi como por los derechos civiles y libertades politicas. No debemos olvidar que las primeras demostraciones realizadas a mediados de febrero, reunieron entre 8 y 10.000 personas en Erevan, siendo el motivo de la protesta la construcción de una nueva planta química en las afueras de la capital. Y resultó aún mas significativo que durante las masivas manifestaciones de protesta por Artzakh, en la Plaza de la Opera, hubo un permanente llamado por el cierre de la planta nuclear de Heraztan y de la fábrica de caucho Nayirid, por una mas exacta información de la prensa y de los medios de comunicación armenios y, además, por un verdaderamente democratico proceso de elección de funcionarios públicos y de miembros de los varios cuerpos legislativos.

Resulta dudoso que cada tema deba ser ventilado públicamente en ausencia de la nueva política de apertura y democratización iniciada por el líder soviético Mikhail Gorbachev. Por cierto que las demostraciones masivas de Erevan, realizadas simultáneamente con las ocurridas en Artzakh, fueron -y todavía son- los primeros ejemplos del descontento de la gente en la Unión Soviética, bajo la nueva politica. En efecto, el tema de Artzakh pronto fue transformado -tanto por el gobierno soviético como por el pueblo armenio- en un test sobre la validez del glasnost; el hecho es que el pueblo soviético duda de que Gorbachev tenga voluntad de continuar la reforma, y teme que se vuelva al viejo orden de corrupción y represión, dado que ellos tienen la triste experiencia de haber vivido bajo la era reformista de Kruschev y Brezhnev, en un reciente pasado.

Son válidas estas sospechas? Es la nueva política de perestroika y glasnost una fase pasajera en la turbulenta historia de la Unión Soviética y del Partido Comunista de Lenín? Es un retorno inevitable a los siniestros días de terror de la KGB? Pueden el país y el gobierno comunista sobrevivir a una verdadera sociedad pluralista?

Tomados superficialmente, estos temores son justificados por numerosos hechos y ejemplos. ¿Acaso Boris Yeltzin no fue acallado y alejado cuando criticó el lento desarrollo de la reforma? ¿No fue negado a los tártaros de Crimea el derecho a regresar del exilio? ¿Y cuando los armenios protestaron, no fueron silenciados por soldados armados? ¿Fue verdadera democratización cuando el señor Gorbachev apartó a los representantes armenios de la reunión del Parlamento Soviético, el 18 de julio?

¿Por qué no se permitió a los armenios discutir vigorosamente su caso, como correspondía bajo la libertad de palabra y pensamiento? Por qué los armenios más representativos -el Presidente de la República, el Jefe del Partido Comunista, el venerado Decano de la Universidad de Yerevan y los más prominentes intelectuales- fueron tildados de nacionalistas y extremistas por Gorbachev, mientras que los azeríes fueron, por contrapartida, alabados como internacionalistas? ¿Por qué, a través de los medios, el Kremlin continúa vilipendiando a los armenios, y ahora, por primera vez desde febrero, permite que un periodista visite Sumgait y Erevan para que repita las mentiras de Pravda?

Desde abril de 1985, Armenia y los armenios fueron con frecuencia criticados públicamente por el líder soviético y otras altas figuras del partido y del gobierno, por su resistencia a la nueva política de apertura y reestructuración: Karen Demirjian, el ahora depuesto primer Secretario del Partido Comunista de Armenia, fue públicamente reprendido más de una vez por Gorbachev, por dificultar el proceso de reformas. Y, todavía, cuando enfrentados con la falta de voluntad y la demora burocrática oficial, los armenios manifestaron utilizando el glasnost, fueron catalogados como nacionalistas y enemigos de la democratización.

Es así que el tema de Artzakh en general y la pública manifestación de descontento, y los básicos derechos civiles, vienen a constituir un test del glasnost.

Aunque resulta evidente la existencia de una apertura en la Unión Soviética, los viejos métodos persisten. Ni el gobierno ni el partido oficial han aceptado ni rechazado la posibilidad de un debate público, una discusión o una decisión colectiva; la expresión pública y el descontento son tolerados, así como la crítica, conforme a la línea del Partido, al servicio de un propósito inmediato; y una rígida, vasta, atrincherada burocracia, reforzó en la conservación de sus puestos a los miembros en el Partido, el Politburó, desde donde ejercen tremenda presión para dificultar el proceso de democratización.

Todavía Gorbachev, y el país que él dirige, no tiene otro deseo que persistir en el tema de mayor libertad y apertura, por la simple razón de que el Partido Comunista no podrá soportar un retorno al pasado y el país -un imperio multiétnico- no puede realizar una unión de libertad e igualdad en los pueblos, si inmediatamente no son implementadas las necesarias reformas básicas. Además, tanto las libertades civiles como la democratización de elecciones y la libertad de expresión, juntamente con las otras reformas, son necesidades enfocadas al mejoramiento de la difícil situación económica del país. La corrupción, el soborno, la indiferencia, la maquinaria anticuada y los métodos usados por la economía nacional, llevan al borde de un colapso total. Pero más que cualquier otro hecho, la razon real de este lamentable estado de cosas es que por décadas el gobierno estuvo dedicado a su presupuesto anual y a los recursos para las grandes construcciones militares, compitiendo en este aspecto con los Estados Unidos y la Nato. Un impresionante y ambicioso programa espacial, ha contribuido a la desviación de talentos y recursos necesarios para la economía y la agricultura.

Además, el pueblo consumidor ha sido olvidado completamente, a punto tal que la ropa, los zapatos y refrigeradores son inalcanzables, y no mencionemos las frutas, la carne y otros comestibles.

Esta es una de las razones por las cuales el señor Gorbachev debe mostrarse abierto y afable en sus negociaciones con los americanos sobre la reducción de las armas nucleares, misiles, torpedos, evitando tensiones militares y diplomáticas entre las dos superpotencias. Una economía militar llevó al pueblo al borde del colapso. Y es sólo a través de la apertura, democratización y reformas básicas que Gorbachev espera atraer inver-

VIDEO Y FOTOGRAFIAS
VIDEOLOOK
JUNIN 49 3° 7
TEL 953 4135 758 8780

Empiece bien su noche del sábado

Sintonice todos los sábados de 21,30 a 22 la audición radial "En confraternidad Argentino Armenia", trasmitida por LR3 Radio Belgrano, en el 950 de su dial. Voz y Cultura de un pueblo Milenario para una Argentina Joven.

Participe, auspiciando este programa y solicitando representante al 38-1257. LATINARMEN PUBLICIDAD Depto. Radio.

ciones financieras occidentales hacia la Unión Soviética.

Armenia es un microcosmos dentro de la Unión Soviética. Su economía y agricultura están en la ruina; la concentración de industrias químicas y pesada han provocado la polución y envenenado el aire y la preciosa agua del pequeño país. Esto tiene mucha importancia, y es así que depende de otros factores.

En Erevan, las diversiones en casas, hoteles, restaurantes y otros lugares públicos, no existen. Durante las pasadas dos décadas las aldeas se vaciaron y sus habitantes se asentaron en ciudades importantes, en procura de mejor vivienda y mejores condiciones de vida. Su lugar en las aldeas fue ocupado por los azeríes y, ahora, conocemos que aproximadamente 200.000 azeríes turcos dentro de poco vivirán en la pequeña Armenia. La falta de incentivos, habilidad profesional y un difundido sentido de dejarse estar, han contribuído al atraso de la industria armenia. Esto ocurre porque los armenios, en grandes cantidades, están asentados en otras Repúblicas de la Unión Soviética o, lo que es peor, están emigrando a América.

Así, la continuada emigración desangra a Armenia hasta morir.

Puede el pueblo armenio sobrevivir como nación fuera de Armenia?

No, no puede!

A través de los escritos conocemos la centenaria sabiduría y prudencia de nuestro pueblo, la conciencia de Haig, de Vartan, de Sassountzi Tavit y Antranig. Así, los jóvenes estudiantes son bautizados como armenios y permanecen de pie sobre el sagrado suelo de nuestra tierra paterna, y la fuerza juvenil que corre por sus venas los está llamando a una nueva vida: ellos quieren sentir nuevas raíces en la Patria.

Pidamos a Dios que permita desarrollar un masivo esfuerzo de asistencia a Armenia, para que se convierta en un país de sana economía, con la industria más moderna y gran habilidad para la agricultura. Podemos hacerlo.

Aquí en América nuestra comunidad tiene numerosos empresarios afortunados, científicos, tecnólogos, economistas y especialistas agrarios, quienes deberían estar dispuestos a considerar juntos la realización de un plan de asistencia. Armenia necesita fábricas que acrecienten su industria ligera, necesita maquinaria agrícola, fertilizantes, necesita impresoras, etc. La necesidad es grande todavía y los recursos son casi nulos.

Pero, sobre todo, Armenia necesita gente altamente entrenada en todos los campos de la actividad, a fin de lograr una sólida base industrial agrícola, científica, para el inmediato y futuro desarrollo de nuestro país.

Sacando ventajas de las nuevas relaciones entre las dos superpotencias, armenios talentosos pueden llevar a este país a especializarse en sus campos específicos; pueden levantarse nuevas fábricas en Armenia con beneficios para el inversor y para los propios trabajadores; igualmente, las empresas agrícolas podrán producir beneficios para ambos, los inversores y nuestro pueblo, lo que daría nuevo vigor a la vida de nuestras aldeas y taponaría la hemorragia de gente hacia las ciudades. Grandes cantidades de dinero son necesarias para combatir la polución en Armenia. Las trágicas consecuencias de un poco imaginativo y descuidado planeamiento, son evidentes para cualquier visitante de Armenia. Y, a menos que la situación sea rectificada drásticamente, el desastre herirá a nuestra tierra con las más calamitosas consecuencias.

Individualmente, algunos ya empezaron a asistir a Armenia, en su misma dirección y con muy limitados recursos. Organizaciones no armenias, tales como Cambridge-Yerevan Sister City Ass., están organizando reuniones entre representantes de Armenia y empresarios americanos. Pero **es nuestro deber** tomar la iniciativa, organizar un informal cuerpo de ejecutivos, industriales etc., y que se prepare un programa de asistencia. Y debemos hacerlo pronto, porque éso será lo mejor para nosotros y para Armenia.

En este crucial momento de nuestra historia, debemos tener la visión y la obligación de olvidar todas las diferencias, dejar de lado toda rivalidad individual o colectiva y unirnos en un solo propósito: **la salvación de Armenia.**

Martín Salbachian

Su fallecimiento

Toda la colectividad armenia de la Argentina, y también muchos armenios de países limítrofes, lo conocían. Desde 1940 Don Martín Salbachian estaba radicado en La Falda (Córdoba), y su hotel "Nor Tomarza" era lugar de cita obligada para todo armenio que viajara a esa provincia o estuviera radicado en ella.

La colectividad y sus integrantes supieron de su generosidad y de su disposición permanente a ayudar. Era un miembro activo y positivo de la comunidad.

Ya ha partido, pero seguramente sus hijos recogerán en herencia el altruismo que caracterizó su vida y continuarán su obra en homenaje a su memoria.

Valiosa donación de Shishmanian (USA) a Armenia

Los hermanos Shishmanian, residentes en los Estados Unidos de Norteamérica, acaban de donar al Comité de Relaciones Culturales de Armenia con la Diáspora, un equipo completo de tomografía computada "General Electric", el que fue derivado al Centro de Diagnosis de Erevan.

El equipo, valuado en 800 mil dólares, viene a llenar una sentida necesidad en la medicina de Armenia, por cuanto permite el diagnóstico preciso de todas las enfermedades.

GRACIAS U.G.A.B.!

Días pasados un señor se presenta a un directivo de U.G.A.B. (Buenos Aires) y le cuenta lo siguiente:

Mi padre queda huérfano después de la masacre de 1915 y es cobijado en un orfelinato de Parekordzagán, en Siria, desde donde, después de aprender el oficio de carpintero, emogra a la Argentina, forma un hogar, lucha por la vida y fallece hace ya un tiempo; pero él siempre me hablaba de las penurias de su juventud y de la gratitud que sentía hacia esta benemérita Institución que lo había albergado y educado. Fue un obrero modesto pero honesto, y murió sin pagar su deuda a UGAB. Hoy yo, su hijo, cobré mi primera jubilación (A 1091,70) y quiero entregarla totalmente a UGAB en memoria de mi padre..."

Sin darse a conocer, se aleja con una inmensa alegría y lágrimas en sus ojos por la deuda saldada.

Sin duda, la gratitud es la virtud más bella del ser humano.

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian
Dr. Gabriel E. Williams
Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams
Dr. Javier B. Kuyumdjian

TUCUMAN 1438 PISO 7º
T.E.: 40-6809 / 7112 / 49-7049

U. G. A. B.

ARMENIA 1322 - BS. AS.

773-2820 y 771-6500

DONACIONES

Por un motivo feliz, las siguientes personas donan A 500. c/una., para enerosar el Fondo Educacional Haig Emirian:

Vahram Hairabedian y señora, Garbis Malkassian y señora, Antranik Ekshian y señora, Jorge Yacoubian y señora, Carlos Essayan y señora, Nahabet Nahabetian y señora, Zohrab Der Garabedian y señora, Haig Shahinian y señora, Kevork Kechichian y señora, Ruben Kechichian y señora, Hugo Keten y señora, Alberto Basmadjian y señora, Nicolas Hermes y señora, Armando Balassanian y señora, Alberto Demirdjian y señora, Carlos Semerdjian y señora, Hovsep Youssefian y señora, Aeop Minassian y señora, Rolando Bergamali y señora.

Por los 4º días del fallecimiento de la señora Berdjuhi Moumdjian, Zadic Avedikian y señora y Carlos y Hagop Moumdjian donan al Instituto Marie Manoogian la suma de A 100.

• En el primer aniversario del fallecimiento del señor Arturo Horasandjian, la señora Arusiak Pambookian dona a U.G.A.B. la suma de A 50.-.

Mes de la Cultura Armenia

Organiza Damas de la Colectividad
Argentino - Armenia
Viernes 14 de Octubre
15 hs. a 20 hs. Feria Artesanal
21 hs. Recital Artístico Coordina
Felisa Kuyumdjian
Sábado 15 de Octubre
19 hs. Teatro: Grupo Nor Marash
Danza: "Nairí" de H.O.M.
Centro Cultural Ciudad de Buenos Aires
Junin 1930 - Paseo de la Recoleta

NUESTROS TELEFONOS

Comunicamos, a quienes corresponda, que los números telefónicos de UGAB, y del Instituto Marie Manoogian, a partir de la fecha, serán los siguientes:

771 - 6500 y 773 - 2820

En cuanto al 772-2617, el mismo no pertenece mas a nuestra Institución.

Unión General Armenia de Beneficencia

6.10.88

LIBERCANTO 88
Centro Cultural General San Martín
Sala A - B
CORO SHNORHALI
Viernes 28 de Octubre, 21 Horas

Asesoria técnica en riesgos industriales y contratación de seguros generales

SEGUROS GENERALES LAMAS

ATENCION ESPECIAL A LA COLECTIVIDAD ARMENIA

Bme. Mitre 777 7° B. Capital
TE. 49-1942/1886

Saliendo del Colegio Nubarian-Manoogian (MOntevideo), la señora Simone con la señorita Aintablian. Más atrás el Rev. Kelendjian y el señor Hovsep Youssefian.

Louise Simone

Tres ciudades y una presencia

La presente es una crónica de los últimos días que la señora Louise Simone pasó en Sudamérica. Aquí, nuestro corresponsal acompañante relata los hechos más salientes de su estadía en Córdoba, Montevideo y San Pablo, así como su partida hacia los Estados Unidos.

El domingo apacible de la familia de UGAB, de Córdoba, se agitó con la llegada de la señora Louise Simone Manoogian, vicepresidenta ejecutiva del Consejo Central, quien venía a visitar la filial cordobesa y conocer personalmente la vida de la comunidad armenio-cordobesa, haciendo este viaje en compañía del miembro del Consejo Central, señor José Youssefian.

En el aeropuerto los esperaba una nutrida concurrencia encabezada por el presidente de la filial, señor Juan Nourikhan, siendo inmediatamente conducidos a la magnífica sede social donde, después de recorrerla en toda su amplitud, fueron agasajados con un té en el Salón Arpiné Kouyoumdjian. Allí, en presencia de un público numeroso, se presentaron el Conjunto de Danzas que dirige la señora Haiguhí Nacachian y un coro que debutaba ese día, integrado por jóvenes de UGAB bajo la dirección de Guillermo Pellicer. Esto, junto con algunos recitados y cantos, llenó de alegría a todos los presentes, emocionando visiblemente a la gentil huésped.

Durante el acto coral realizado en Montevideo, vemos en la segunda fila, de izquierda a derecha, al Presidente de UGAB Montevideo, señor Krikor Berberian, el Rev. Hagop Dz. Vartabed Kelendjian, señora Louise Simone, señorita Isabel Aintablian, señor Carlos Hergatacordzian y señora, señor Hovsep Youssefian.

A la mañana siguiente, la comitiva visitó también la Iglesia Armenia y el Colegio, donde el cura párroco, Rev. Padre Avedis Torossian, el presidente de la colectividad, señor Enrique Panossian, y muchos miembros de su Consejo Directivo, presentaron un panorama optimista, de la vida comunitaria en la ciudad, enfatizando acerca de la armonía y confraternidad que allí impera.

Reconfortada y sólo teniendo palabras elogiosas para la labor que desarrolla la filial Córdoba, la señora Louise Simone regresa a Buenos Aires, donde la aguarda una entrevista con el señor embajador de la URSS, con quien departió por más de una hora acerca de los hechos de Gharabagh y Erevan.

El martes, con el primer vuelo disponible, la señora Simone, siempre acompañada por el señor José Youssefian, viaja a la ciudad de Montevideo, donde la Comisión Directiva de la filial y la Comisión Educacional del Colegio Nubarian y Liceo Manoogian habían preparado un nutrido programa de entrevistas y reuniones de trabajo.

Es de destacar la fiesta escolar que se desarrollara en el inmenso Gimnasio Missak Kouyoumdjian; los 420 alumnos allí reunidos ofrecieron una maravillosa muestra de buena preparación con sus cantos y recitados, así como con la presentación de un breve acto teatral. También allí, la benefactora Isabel Aintablian y el señor Jean Keshishian, de la Comisión Educacional, explicaron la problemática de la vida escolar.

Posteriormente, la comitiva visitó la Iglesia San Nersés Shnorhalí, acompañada por el Rev. Hagop Klendjian, un joven religioso dedicado plenamente a sus fieles y a la educación.

También en esta ciudad, la señora Simone visitó al embajador de la URSS, ante quien defendió con todo ardor la situación en que vive actualmente el pueblo armenio en la Madre Patria.

Pero la sorpresa del día fue la presentación al público, en un teatro céntrico, del Coro **Magar Eguialian**, de la UGAB, dirigido por el joven y talentoso diácono Sarkis Kuduzian. Es un coro polifónico integrado por 35 voces, que ofreció un programa de páginas corales de Gomidás, Eguialian, Altunian y Babachanian, cada una de cuyas interpretaciones constituyó una clara manifestación de su alto grado de preparación y técnica. Este concierto estuvo dedicado al señor Alex Manoogian, como homenaje al 35º aniversario de su presidencia y, durante el mismo, el Presidente de la filial de UGAB, señor Krikor Berberian, entregó un presente recordatorio a la señora Simone, quien agradeció emocionada el homenaje a su padre.

Sin duda, la sorpresa de este periplo la iba a dar San Pablo, una ciudad de topografía muy particular, con un estilo edilicio y urbanístico sin ton ni son y un tránsito endemoniado.

En la nueva estación aérea, la señora Simone y su comitiva fueron recibidos por alumnos del Colegio Paren y Regina Bazarian, con su directora señora Nelly Nalbandian, por el Presidente de la filial, señor Zaven Der Haroutunian y el Secretario General, señor Oschin Mosditschian y señora, los Rev. Padres Der Boghos y Der Yeznig, y un calificado público.

Aquí también se sucedieron las entrevistas y visitas proto-

...ubres, así como las reuniones de trabajo con las comisiones y subcomisiones de la filial bonaerense de UGAB. Resulta muy reconfortante advertir las buenas relaciones imperantes entre las distintas organizaciones armenias de la ciudad, hecho que destacó la señora Louise Simone en las palabras que pronunció, alentando al pueblo a seguir siempre unido, así como a no descansar en sus protestas ante los hechos de Charabagh para motivar así al pueblo de la Patria y de la Diáspora, a fin de conseguir satisfactoriamente una solución al problema armenio.

La sede de UGAB, vale decir el Complejo Alex Manoogian, ocupa un predio muy amplio en una zona residencial; consta de un salón de actos, un gimnasio -"Hagop Mavian"- de muy moderna construcción y dotado de todos los adelantos técnicos, incorporándose al Complejo la Escuela Paren y Regina Bazarian que, habiendo comenzado hace tres años con sólo 8 alumnos, hoy alberga a 110 chicos repartidos entre Jardín de Infantes y los tres primeros años escolares, con una perspectiva de crecimiento vertiginoso. Al respecto, la Comisión Directiva tiene la intención de ampliar las aulas en un futuro muy cercano, a fin de servir mejor a las exigencias de la comunidad.

En cuanto a UGAB, la labor de su Comisión Directiva es apoyada por Subcomisiones y muy especialmente por la Comisión de Damas y la Comisión de Padres de Alumnos, todas las cuales realizan una labor muy encomiable.

Durante esta visita la señora Louise Simone, acompañada por el señor Zaven Der Haroutounian, directivos de la filial local y el señor José Youssefian, visitaron lo que en San Pablo se denomina el **"circuito armenio"**, comenzando por la Iglesia Apostólica Armenia San Kevork y el Colegio Tourian, donde fueron recibidos por los Reverendos Der Yeznig y Der Boghos, y el señor A. Donelian Presidente de la Institución de la Iglesia Armenia y miembros de su Consejo. Todos ellos recorrieron las instalaciones de la Escuela Tourian, donde sus 130 alumnos, especialmente reunidos, cantaron y recitaron en homenaje a los huéspedes.

La Iglesia San Kevork, un hermoso templo con magníficos vitraux, sirve a las necesidades espirituales de la grey armenia, cuyo responsable es el Obispo Mons. Datev Gharibian. Muy cerca de esta iglesia se encuentra el templo de San Gregorio El Iluminador, del credo armenio católico, la que depende de Mgr. W. Boghossian, exarca de los católicos armenios de América del Sur. Esta comunidad también tiene su escuela, a la que asisten 90 alumnos, abrigando el ambicioso proyecto de construir un edificio más amplio en los terrenos que poseen en los fondos de la iglesia.

Por último, la comitiva se trasladó al templo evangelista, a pocas cuadras de allí, donde todos los domingos se reunen sus fieles para participar de los servicios religiosos.

Hubo también una visita a la **estación Armenia** del Metro (subterráneo), donde cada 2 minutos - al paso de los trenes - se anuncia por altoparlantes que se ha llegado a la **estación Armenia.** A la vera de esta estación, en una plaza muy concurrida, se encuentra el monumento a los mártires, cuyas dos leyendas obvian todo comentario:

"Monumento erigido en memoria de 1.500.000 mártires armenios masacrados por los turcos en Abril de 1915".

"Así encadenen mis pies, aten mis manos y tapen mi boca, mi corazón clamará por la libertad".

La señora Louise Simone fue la invitada especial en la cena ofrecida por la Comisión de Padres de la escuela Bazarian, también en el almuerzo servido por la **Asociación Cultural Tekeyan,** y en la cena que le brindó el Consejo Directivo de la filial de UGAB. En todas partes, su palabra instó a la convivencia en armonía, expresando sus felicitaciones por los esfuerzos que realiza la colectividad por conservar escuelas, cultura, religión y tradición.

La Vicepresidenta del Consejo Central de UGAB, regresa a los Estados Unidos segura y satisfecha de la eficiente y constructiva labor que cumplen las filiales Sudamericanas de la Union General Armenia de Beneficencia.

Feliz viaje y hasta pronto, querida Louise!

Los corderos del 50° Aniversario

La Institución Administrativa de la Iglesia Armenia agradece a los generosos donantes de los corderos que sirvieron para el Madagh celebratorio de las Bodas de Oro de la Iglesia San Gregorio El Iluminador. Ellos son.

Dicran Esaian - Samuel Bosnoian - Ashjen Serazopian - Vartanush Seropian - Shushan Ekshian - Hermin Malkassian - Rosa Arabian - Diana Baboian - Amalia Bodurian - Lusin Baboian - Mari Baboian - Mery Karsaklian - Heranush Balian - Gadar Shahinian - Familia Tundaian - Araxi Feresetian y Fha. - Mari Berberian - Garbis Levón Tokatlian - Sirarpi Sukiassian - Hilda Potikian - Doris Tchinnosian - Isgufi Derkrikorian - Azaduhi Tchertchian - Tacuhi Missirli - Azaduhi Bacarian - Arusiak Pambukian - Sultan Avshan - Hovhannes Manukian - Antaram Guizirian e Hijos - Arsen Keorogluian - Arpiné Paklaian - Zepiur Kuyounian - José Youssefian - Azad Galstian - Norma Bakarian de Keshishian - Fha. Kasparian - Antranig y Rebeca Guedikian - Kiolehian Krikor - Juan Yernazian - Garo Kuyumdjian - Coro Gomidas - Isabel Balassanian - José Djeredjian y Sra. - Jaklin Tchinnosian - Kaloghlian Elisa - Angela Poloyosian - Suren Arutunian y Sra. - Victoria Tachdjian - Gregorio Guedikian - Jorge Nikotian - Malvina Boljaminian - Manuk Manoukian - Sirvart Minassian - Annik Izmirlian - Ani Klepnikian - Také Shirinian - Atiia Yacoubian - Carlos Kuchikian - Fha. Horikian - Sarkis Karaguemeshian - Ovsanna Sishan - Maria Ter Agopian - Izgubi y Victoria Sahaguian - Adriana Husian - Arpiné Hasson - Berdj Tchirian - Perlanti y Armenuhi Youssufian - Veryin Bezazian - Mihran y Azaduhi Manoukian - Makruhi - Carlos Merzifonian - Fha. Temelian y Djortuian - Fha. Meghbekian - Girair Kalciyan y Fha. - Azaduhi Cicek - Garabet Shirinian - Arturo Acksegerlian - Gonzalez Atchabal - Arslanian y Fha. - Fha. Morcos - Stepan Djamgochian - Pola Feredjian - Aveds Kumruian y Sra. - Alicia y Berge Arabian - Lucia Gullesserian - Kevork Ayvazian - Garabed Fermadjian - Arturo Ohanesian - Juan Ricardo Kouinoujian - Gregorio Katchadourian - Arturo Ter Akopian - Esteban Kaplanian - Ruben Kodjaian - Arturo Zaroukian - Chulahian Fha. - Barker Der Garabetian - Zohrab Der Garabetian - Armando Balassanian - Pablo Guechdjian - Nazle Berberian - Diruhi Zakshian Alpistanlian - Antranik Vaneskehetian y Fha. - Srta. Silvia Graciel Cuchuan - Jacher y Tacuhi Guiragossian - Agavni y Juan Leblebdjian - Krikor Baklaian - Aznav y Carlos Chalian - Fha. Eurediian y Diradourian - Araceli Donikian - Cristina Kemanian - Comision de Damasa de la Union Compatriotica de Hadjin - Yeren Tertzakian - Pablo T. Sarafian - Union Compatriotica Armenia de Marash - Mario Kopushian - Armenuhi Tufenkdjian - Jorge Terzian y Sra. - Sarkis Berg Karcavan - Minas Hacikyan - Jorge G. Kaladjian y Hnos. - Haroutoun Sarafian y Sra. - Fha. Kaprielian - Manushag Mesrobyan - Hnos. Avazian - Sonia Tatvossian - Sahan Hovaguimyan - Coro de Vicente Lopez - Carlos Varoujan Ohanessian - Mari Tutundjian y Alicia Zacarian - Colegio Arzruni - Arusiak Mardikian - Aram Koruk y Fha. - Gudian Fha. - Gudian Hnos. - Hagazian Balassanian - Eduardo Kamalian y Fha. - Carlos Casparian y Fha. - Lila Kalousdian - Silva Mouradian - Nelly Tchinnosian - Ameli Djebguzelian - Varvaré Ovaian - Krikor Chalian - Dr. Minoian y Fha. - Arturo Saraian - Delia Minassian - Margarita y Jorge Pashdjian - Eduardo Seferian - Jorge Varjaronian - Karageozian Hnos. - Sonia Kendikian - Nazari Jacherian - Abadjian Hnos. Panaderia Armenia - Carlos Boyadjian, Molinos Ararat - Ricardo Manoukian, Supermercados Tanti - Karageozian Hnos., Karatex - Arturo Kelekian - Pedro Yenidjian - Sociedad de Beneficencia de Damas Armenias (U.O.M.) - Supermercados Tanti - Karatex S.A. - Panaderia Armenia.

SINTONICE AUDICION CULTURAL TEKEYAN

La cultura y el quehacer de la armenidad

Domingos de 10,5 a 11 horas.

CX. 10 Radio Continente (Uruguay)

1135 khz al lado de Radio Mitre)

Lutufyan Hnos. S.A.

Fábrica de pañuelos y toallas
Estamperías
y tintorerías de hilados

Larrea 738 **Cap. Fed.**
Francia 275 **San Martín** (Pcia. de Bs. As.)

WILTON PALACE HOTEL

Av. Callao 1162 **Buenos Aires**
Tel. 41-9483 **Argentina**

Koulaksizian Hnos. S.A.

FABRICACION DE TEJIDOS
LIMA 3560 - (1678) CASEROS
TE. 750-5883/3501/4632

Doctor

Luis H. Vertanessian

Escribano

Nueva dirección

Florida 375, 4° **Tel. 334-5726/28**

PROFESIONALES

MEDICOS

Dra. Azaduhi Libertad Telecemian de Anger
Médica - Psicoanalista
Miembro adherente de la Asociación Psicoanalística Internacional
Tratamiento de Familias, Parejas, Adolescentes y Adultos.
Bilinghurst 1663 P.B. D **TE. 826-9267 91-8332**

ESCRIBANO

GREGORIO HAIRABEDIAN
ESCRIBANO
Av. Roque S. Peña 570 **331-5761 34-1579**

El por qué de las palabras

Persona

¿Alguna vez nos hemos preguntado por qué se llama **persona** a cada uno de nosotros, los seres humanos? Los antecedentes son muy curiosos, y poco o nada tienen que ver con la humanidad.

Ocurre que en un principio los romanos, que heredaron los adelantos materiales del teatro helénico, denominaron "facies persona" o "persona" solamente a la carátula de la antigua farsa, sin que haya podido saberse si ello fue debido a la transformación de la voz griega "prosopon", que significa máscara, o al hecho de haberse aplicado a la careta una bocina de resonancia denominada "persona", nombre que quiere decir muy (per), y sonora (sona).

La verdad es que más tarde se llamó persona al actor, aún sin la máscara y, por último, a cada uno de nosotros, actores en la humana comedia.

TERKA

S.A.C.I.F.I.yA.

Fábrica de tejidos

Fábrica:
Av. Dr. Arturo Illia 2740 - (1754) San Justo Bs. As.
T.E. 651-1651/0634
Administración y ventas:
Moreno 1235 (1091) Cap. T.E. 37-3829/6102

Recompenso
Hasta A 10.000 por datos concretos sobre autos o camiones abandonados en la vía pública

Accidentados
Adelantamos hasta A 100.000 por su daño físico o material
Estudio Jurídico Dr. Nigolian

Erevan S.A.
Empresa gestora de recupero
Sarandí 461 2° A
941-9969

PROFESIONALES

CONTABILIDAD IMPOSITIVA

Dr. Juan Carlos Merdinian
Abogado
Rondeau 578 TE. 051-45215
CORDOBA

ABOGADOS

Dr. Ricardo Delanian
Estudio Contable Impositivo
Contador Público U.N.C.
Entre Ríos 263 1° 4
T.E. 3-1141 CORDOBA

JOTOR SA

INVERSORA - FINANCIERA

La Empresa Líder del Mercado Inmobiliario

CENTRAL: Av. Callao 835
BELGRANO: Av. Cabildo 300
CABALLITO: Av. Rivadavia 4309
VICENTE LOPEZ: Av. Maipú 1601

T.E. 41-8671/6092-5312
T.E. 771-4695 - 773-2748
T.E. 981-4538/3288
T.E. 795-0934

Novedades Musicales

Alicia Terzian y la Música Armenia

Por Sarkis Kabadaian

El jueves 22 de setiembre, Alicia Terzian fue protagonista de un feliz encuentro con la música armenia, a través de una Conferencia que dió en llamar "Música Armenia: del folklore al clasicismo y la vanguardia".

Presentada por la señora Louisine Chorbajian, de HOM, la institución que auspició este acto, Alicia agradeció las conceptuosas palabras pronunciadas en su bienvenida, y de inmediato abordó el tema haciendo una reseña acerca de la personalidad de los armenios, refiriéndose especialmente a "las armenias".

Habló luego sobre la música folklórica y religiosa armenia, desde sus comienzos hasta nuestros días, haciendo hincapié en los músicos y la música de vanguardia, que el público en general se muestra algo reacio a escuchar y asimilar. En sus referencias habló del Padre Gomidás y de Aram Khachaturian, mencionándolos como ejemplos en sus obras y melodías, tan ricas y perdurables, tomadas en su mayoría del folklore auténtico por el P. Gomidás y, en cuanto a Khachaturian, llevado a su cúspide más sobresaliente.

También presentó la oradora los instrumentos típicos, tales como **El Kemanchá, Deol, Tar** y otros, brindando ejemplos musicales, mediante grabaciones. Luego, trazando un extenso panorama, Alicia Terzian se refirió a la música religiosa armenia, con ejemplos e ilustraciones musicales que en otras oportunidades hemos escuchado.

Este importante acto cultural, merece un comentario especial. Es lamentable que expresiones del arte musical no tengan eco en la colectividad. La hermosa sala del Auditorio Armenia se encontraba vacía de público. En esta ocasión, suponemos que el motivo haya sido el mal tiempo reinante esa noche.

Y, en acotación al margen, deseo expresar, a título personal, que los pueblos prevalecen en el tiempo y en la historia, por su cultura, sus artesanías... Un ejemplo de ello es la raza Armenia, que tuvo, tiene y tendrá altos exponentes de esa cultura.

En resumidas cuentas, esta disertación de la señora Alicia Terzian nos ha dejado una gran enseñanza con respecto a la historia de la música Armenia y esperamos que, en lo sucesivo, este tipo de eventos, se vean colmados de oyentes y público en general.

Venganza no resarcida

Beso tu mano vengadora,
Tu mano, pueblo mío,
La tuya Tehlirian,
La tuya Shirakian,
La tuya Yerganian.
Venganzas, con rostros de hombre...

Yo me inclino
Ante vuestro coraje
Nacido de la posibilidad
De lo imposible...

Beso vuestras enrojecidas manos
Ungidas con la sangre caliente
De los verdugos,
Vuestras manos enrojecidas...
Pero también ... gimo, lamento y lloro
Con las límpidas lágrimas del poeta armenio.

Que les haga provecho, vuestro pan y la leche de vuestra madre

Pero ... qué remedio para mi herida incurable,
Con qué mitigarán mi amarga pena
Un ... Taleat o Yemal aunque mueran...

Qué venganza es ésa
O qué reparación
Ante ese crimen universal
Y esas innumerables víctimas.
Los despojos de mil Taleat y de mil Enver
No valen ni una uña de ellas...

Si mil verdugos recibieran
Siete veces su castigo
¿Acaso un niño armenio,
un niño asesinado
abriría sus ojos?

Aunque diseminaran
Cien mil cuerpos
de lobos grises y de perros podridos
¿Nacería de nuevo
y vendría al mundo
un nuevo ... Varuyan?

Kevork Emin

Traducido por: Jorge Sarafian

Perfil de un hombre de la ciencia al servicio de la Comunidad

Adolfo Koutoudjian

Egresado del Departamento de Geografía de la Universidad de Buenos Aires, en el año 1971 como Licenciado en Geografía, especializado en temas económicos, desarrollo regional y Política Internacional, especializado en Geopolítica y apasionado docente, Adolfo Koutoudjian trabaja en la investigación aplicada.

Fue Secretario del Complejo Hidroeléctrico Yaciretá Apipé; Jefe del Departamento Cuenca del Plata de la Secretaría de Marina. Titular de las Cátedras de la Facultad de Ciencias Políticas y Económicas, y en Filosofía y Letras. Su trayectoria es amplia.

Actual Gerente de Obras Especiales de Operación y Desarrollo del CEAM (Cinturón Ecológico en el Area Metropolitana), Asesor de la Cancillería en lo relacionado con la Cuenca del Plata, Asesor en Política Exterior en la Cámara de Diputados. Dicta Cátedras de Ciencias Internacionales.

Sus conocimientos de Historia, Geografía y Antropología, dieron origen a que en el ciclo de programas televisivos relacionados con este tema se solicitara su intervención, la que fue muy elogiada.

Joven, estudioso, inquieto, es el actual Rector del Instituto Educativo Marie Manoogian.

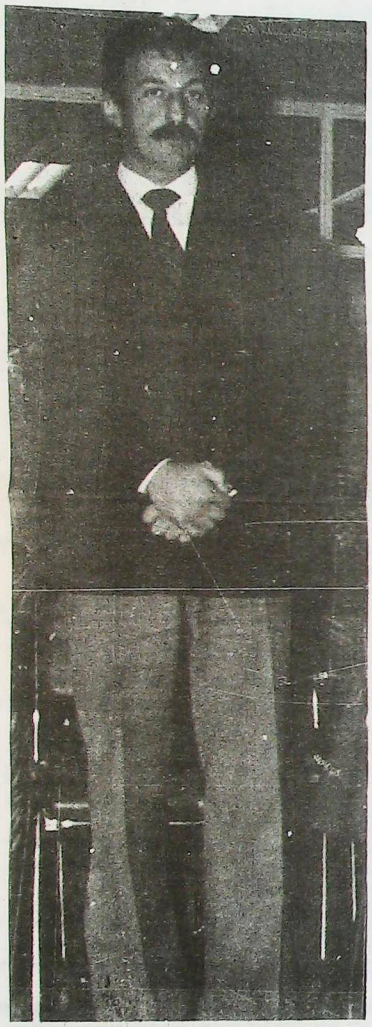

"No tengo una posición partidaria, pero sí política dentro de la colectividad. Poseo una clara concepción de la actualidad, pero no estoy en el juego interpartidario. Creo que mi labor puede ser más útil desde lo extrapartidario, tomando como denominador común el interés comunitario.

Respecto a la escuela, tenemos la intención de hacer las cosas de la mejor manera, y poseemos una idea estratégica que es la que guia nuestros actos. Cuando uno escucha que el mundo está desorientado, que la gente no sabe si tiene futuro, sin creer que la nuestra es la única verdad, tenemos metas; estamos en un mundo de transición, de la era industrial que surge de un desarrollismo de posguerra, donde nuestra generación, la de nuestros padres, tenía trab[illegible] cambio lo vemos de una manera paradójica, porque es poco distribucionista. Es decir que la Revolución Industrial establecía que un país era el industrial -en este caso Inglaterra- y los demás eran proveedores de materia prima, alimentos y mercados. Se abrían posibilidades y los países organizaban su estructura económica y social. Los colegios nacionales que organizó Mitre, y luego Sarmiento, Avellaneda, en la generación del 80, eran escuelas con sistemas de estudios adecuados para un país con necesidades agropecuarias.

económicos alcanzables. Pero desde principios de la década del 80 estamos en un mundo que abandona una etapa y va hacia otra; estoy seguro de que vivimos la **Tercera Revolución Industrial**. La primera se inicia con la máquina a vapor, la segunda con la energía eléctrica y el motor de combustión interna; estos progresos fenomenales hicieron posible un cambio económico, social y político en el mundo. Y ahora en la Era de la Informática - robótica, biogenética -, es una actualidad ajena a la anterior.

Hacia la Segunda Guerra Mundial cambió un poco el panorama debido a que el país se industrializó, y surgen colegios industriales y las universidades tecnológicas.

Pero hoy, considerando que esta tercera Revolución que se está dando en el Pacífico Norte, la costa Oeste Norteamericana, Japón, parte de China y algunos países de Europa no da lugar para todos los países, grandes sectores van a quedar marginados y esto mismo sucede en nuestro país, donde algunas regiones también quedarán marginadas y otras contarán con privilegios. Por lo tanto, esto significa que gran parte del futuro poblacional va a poder gozar ventajas y otro, lamentablemente no, a menos que se lo propongan.

¿Cual es nuestro objetivo educacional?

No podemos cambiar la planificación del Ministerio de Educación, pero debemos adecuar el perfil educativo de docente y alumno que tenemos a ese mundo del futuro, que apunta a un desarrollo científico-tecnológico, para lo cual necesitamos gente que pueda manejarse dentro de la cibernética. Habrá una diferenciación en la sociedad que dividirá a los que saben manejarse en ese mundo que se avecina y a los que no. Este es el concepto estratégico que pretendemos desarrollar en nuestro colegio y comunidad educativa: que para el año 2000 estos alumnos, que para entonces tendrán de 25 a 35 años, sean seres bien preparados no solo técnicamente sino también intelectualmente, a fin de que puedan enfrentar al mundo tan complejo que les espera.

Desafortunadamente la sociedad está olvidando la ética y la solidaridad; nosotros tenemos un doble juego: por un lado educar en el valor de la ética que se ha perdido, y aplicarlo a nuestra comunidad, por lo que paralelamente se estará educando para un mundo complejo y preparando para afrontar el futuro, sabiendo que hay mucho para cambiar y que la solidaridad es uno de los valores fundamentales. Existe el trabajo en común, la ética de la nacionalidad de nuestra comunidad y del país en que vivimos. En tal sentido no hay incompatibilidad entre la nacionalidad armenia y la argentina, porque ambas tienen factores comunes, con obvias diferencias. Ambas luchan para lograr un lugar bajo el sol en el mundo de los gigantes del futuro.

Por ejemplo, cada mañana izamos la bandera nacional, en señal de respeto y, al término de la ceremonia, rezamos el Padre Nuestro, en idioma armenio.

Estamos en confluencia con una patria que se niega a ser subordinada, la Argentina, y una cultura que, a través del idioma, nos da el ejemplo de 4000 años de esfuerzos por sobrevivir y que hoy, con los hechos de Gharabagh, nos demuestra que la raza armenia está más fuerte que nunca.

Con respecto a la Argentina, es falso cuando nos dicen que nuestro país no tiene futuro, que no hay trabajo. Que no es fácil, es indudable. Pero aquel que tenga voluntad de trabajar, de cambiar seguramente va a encontrar un lugar en este país.

Nuestras raíces culturales nos dicen que nosotros hemos hecho un culto de la nacionalidad, procurando constantemente el rescate de los valores que hacen a nuestra identidad nacional, para no perderlos en un futuro que estará signado por la tecnología, pero donde los valores humanos deben mantenerse por sobre todo. Nuestros jóvenes reciben mensajes negativos; estamos ante un manejo de grupos de poder que, a través de los medios audiovisuales, emiten, subliminalmente algunas veces, valores falsos en los cuales se omite el valor del trabajo, del estudio y de la investigación. Hay una guerra sicológica por la que pretenden hacernos creer que somos de segunda y que debemos adoptar patrones ajenos a nuestro estilo de vida. Es una manera de someternos!.

Señalo Heraclito: **"De todas las cosas la guerra es padre, y de todos rey; a unos hace reyes, a unos libres y a otros esclavos"**. La guerra se gana cuando se destruye el espíritu de combate del contrario, demostrándole que es inferior, que no puede pelear y que debe subordinarse a los dictados del triunfador. Debemos luchar para elevar el

valor de la nacionalidad, la religión, la honestidad y el sacrificio... (¡Aunque no al nivel de los monges tibetanos!). Es necesario admitir que se debe trabajar si se pretende lograr un salario digno, porque como dijo N. S. Jesucristo: "Ganarás el pan con el sudor de tu frente".

¿Dónde se ha visto que poniendo dinero en el bolsillo del hijo, él va a ser mejor o más hombre? Lo convertimos en un haragan, en un inútil, y el que lo hace seguramente siente cariño por su hijo, pero no lo está preparando para la vida, para que cuando nosotros no estemos sepa comportarse con dignidad. Es como tirar a un marinero al agua para enseñarle a nadar; la única manera, porque si llega a naufragar el barco, se ahogará. Y lo que debe importarnos, fundamentalmente, en este barco de la vida en el que estamos todos, es hacer permanentes "zafarranchos de abandono", preparándonos así para un posible naufragio".

Son conceptos para pensar y analizar. Porque no hay dudas de que el Licenciado Adolfo Koutoudjian tiene un concepto claro de la vida y del momento que se vive, así como también de qué es lo que espera a la humanidad, y muy especialmente a la juventud, en el futuro que se avecina.

Una entrevista de **Jazmín Haroutinian de Huttner.**

Compramos: Alfombras nacionales e importadas; Platería; Muebles; Bronces; Vidrios; Pinturas Argentinas.
Absoluta Reserva. **Viamonte 795 TE. 322-6239**

SERVICIO DE RELACIONES HUMANAS
LOGRE SU PAREJA
Seriedad - Reserva
Martes, Jueves y Sábados de 15 a 19 hs.
Concertar entrevista: TE.. 40-4378

Confitería "Armenia"
PRODUCTOS ORIENTALES
T.E.: 71-4571 Scalabrini Ortiz (ex Canning) 1317

COLEGIO MEKHITARISTA
Comisión de Padres
Presenta: el Recital Anual del Conjunto
Música Armenia 100 x 100
Viernes 14 de octubre de 1988, 21 horas.
Auditorio del Colegio: Virrey del Pino 3511, Capital
Rogamos puntualidad

. Remises
. Sepelios
. Traslados
CASA Rivera
CORALLO, CUFARO Y CIA.
Jubilados, pensionados, cónyuges y fliares. sin cargo
Av. Córdoba 4902 T.E.: 773-2800/772-3288

Electrónica DE LA PAZ
Esteban Minassian
Service Especializado en:
TV Color y Video-Todas las Marcas
Ciudad de la Paz 1782 - TE. 783-1109/785-6646

La reconstrucción: factor básico para anticiparse a la emigración

Por el Prof.
Kevork Khurlopian
EREVAN - 1988

Traducción: Berg Agemian

Con el mayor interés he leído el artículo "Repatriados y Expatriados", que escribió el repatriado Vartan Krikorian. En él se ofrecía a la consideración pública un problema muy importante y candente: ¿por qué el repatriado se convierte en expatriado?, por qué los motivos, las fuerzas que lo impulsaron a la patria se consumen y dan lugar a las tendencias emigratorias? Hacía tiempo que este problema aguardaba su análisis público. En mi opinión, dicho análisis hay que llevarlo adelante en el más democrático y concienzudo clima, y darle la palabra a cada uno de los interesados.

Antes, señalemos que la subsistencia, durante 41 años, de los términos "repatriado", "recién llegado", "inmigrante" y otros parecidos en nuestro vocabulario, la práctica extendida para caracterizar con tales definiciones a un enorme grupo de habitantes armenios significa, por sí solo, que, respecto a éstos, se ha empleado una política que no ha podido fusionar al "recién llegado" y al "oriundo".

La solución del problema de los que emigran de la Armenia soviética exige promover y practicar una política tal, que fusione a la población armenia, a sus oriundos con los inmigrados. Esa unión interna tendrá también su reflejo en el fortalecimiento de la unión Patria-Diáspora. En lugar de desarrollar y aplicar esta fórmula, en diversas instituciones de Armenia se propaga a menudo un antagonismo sectario. Dirigentes de una serie de organismos destinados a asegurar esa unión zahieren de manera arbitraria a la diáspora armenia y a sus organizaciones, en cuyo seno se formaron con espíritu patriótico los miles de jóvenes que se constituyeron en abnegados amigos de la Armenia soviética, en militantes consagrados a la paz, a la democracia y al socialismo, y, finalmente, en el contingente básico de los inmigrados a Armenia.

Para comprender bien la transformación que se manifiesta en la personalidad y en la actividad de los repatriados, es menester recordar siempre que ellos no vinieron a Armenia para mejorar su bienestar material, que sólo tenían expectativas de una vida segura y no de enriquecimiento o de un aumento de sus rentas. Ellos se guiaron principalmente por los sentimientos supremos del patriotismo, con la esperanza de disfrutar en la Armenia soviética lo bueno, lo noble, lo humano.

En la etapa inicial de la organización de la repatriación se llevó a cabo una errónea tarea de esclarecimiento. La vida de una Armenia que recién emergía de una guerra fue descripta y realzada con hermosos colores y en extremo unilateralmente. Empero, pronto se pasó a enmendar ese error. Le informaban a la comunidad armenia que primero iban a ser repatriadas las familias que se encontraban menos desahogadas y a las que aportaran más brazos. Se prevenía al pueblo que la Unión Soviética recién salía de una guerra muy dura, durante la cual fueron sacrificados 20 millones de ciudadanos, destruidas centenares de ciudades y miles de pueblos. Como respuesta, una notable cantidad de obreros armenios inscriptos para repatriarse expresaban su disposición de marchar solos a la Patria y construir viviendas para ellos y para las familias de otros repatriados. Incluso, no eran pocos los que deseaban vivir en carpas mientras construían sus viviendas. "Después de las matanzas y el destierro, desnudos y sin ayuda fuimos a parar a tierras extrañas, levantamos casas, formamos hogares y prosperamos. ¿Es que en la Patria no podrán darse condiciones más favorables?", manifestaban muchos inscriptos para la repatriación. Esto significa que, al buscar y estudiar las causas de la expatriación, no hay que presuponer las dificultades económicas y de orden habitacional. Esas dificultades adquieren sentido cuando se suman a otros y más importantes factores y fenómenos.

Al mismo tiempo, es indispensable no sobreentender, en la propensión emigratoria, una actitud del elemento anti-Armenia y anti-soviético. La emigración de los armenios casi no conlleva un tinte de esta naturaleza. La prueba está a la vista. La aplastante mayoría de los emigrados no han adoptado una postura contraria a la Armenia soviética ni se han pasado a las filas de sus enemigos. Esa gente, además, considera como un deber de conciencia el visitar, por lo menos, cada dos años Armenia soviética. **La gente no huye de Armenia y del sistema soviético, sino por todas aquéllas verdaderas lacras que, en su esencia, no tienen relación con los rasgos característicos de la vida armenia y con el sistema soviético.** Se expatriaron al ver que en Armenia aún permanecen vigorosas las raíces del stalinismo y del estancamiento, la peligrosa costumbre de evaluar a la gente según el factor geográfico, la oriundez. **Huyen de los burócratas, de los venales, de los embaucadores, de los demagogos, de los que ultrajan los derechos de los ciudadanos y de sujetos carentes del concepto nacional.**

En la última etapa de la emigración, dichos elementos, inclusive, procuran vender por dinero el derecho a emigrar que asegura la Constitución soviética. El derecho a emigrar se ha convertido así en un objeto de compra y venta.

Por esta razón, también, el medio fundamental para solucionar el problema de los expatriados lo constituye la rápida y concienzuda ejecución del proyecto de reconstrucción.

(Continuará)

643 frases para meditar

Acaba de salir de la imprenta un libro por demás interesante. Se titula **"Pensamientos compartidos con mis amigos"**, y, en él, Agop Karagozian ha insertado los 643 pensamientos que su paciencia investigadora y la colaboración de sus amigos le permitió recopilar.

Es un libro muy interesante para leer y tener siempre a mano, porque contiene pensamientos y reflexiones que ayudan a caminar bien por la vida.

De este libro, dice Jack Mergherian en el prólogo: **La autenticidad, sencillez y profundo significado de cada una de las citas y pensamientos que se encuentran en estas páginas, son de alguna forma un fragmento de esa voz interior que nos ayuda a reflexionar, identificarnos y finalmente sentirnos más cerca los unos de los otros".**

Este libro ha sido impreso en los talleres de Akian Gráfica Editora, y en su tapa ostenta un hermoso y sugestivo cuadro de Hilda Pofikian.

Ռամկավար Ազատական Կուսակցութեան Կոչը

Առեննէ Ղարաբաղի Զօրակցութեան Համասփիւռքեան Շարժումին

Ներկայ տարուան Փետրուարէն ի վեր արտասովոր վիճակ մը կը տիրէ մեր Հայրենիքին մէջ: Պրն. Միխայիլ Կորպաչովի կողմէ նախաձեռնուած վերակառուցման եւ ազատականութեան շարժումը իւրայատուկ եւ արտասովոր անդրադարձ մը ունեցաւ Խորհրդային Հայաստանի կեանքին մէջ եւ մանաւանդ միջազգային խնդիրներու մակարդակին վրայ բերաւ Արցախը (Լեռնային Ղարաբաղ) Հայաստանին միացնելու հարցը, որ թէեւ Մոսկուայի կողմէ սկզբունքով լուծուած կը համարուէր 1920էն ի վեր, սակայն, գործնականին մէջ հայկական այդ տոհմիկ շրջանը կը շարունակէր իր լուռ տառապանքը թուրքատրպէյճանցի գերիշխանութեան տակ:

Հայ ժողովուրդը անկեղծօրէն հաւատաց Պրն. Կորպաչովի խոստումներուն, ինչպէս առաջին օրէն հաւատացած էր խորհրդային կարգերու ընծայած առաջադրանքներուն, եւ այդ պատճառաւ ալ յանձն առած էր գերագոյն զոհողութիւնները՝ յաջողած տեսնելու համար նոր կարգերը:

Սակայն, 68 տարիներու հայկական հաւատարմութիւնը խորհրդային կարգերուն, իր ամգին ցնցումը ապրեցաւ, երբ Յուլիսի 18ին, Մոսկուայի Գերագոյն Սովետի Նախագահութիւնը մերժեց ընթացք տալ պատմական Արցախի ժողովուրդի կամքին եւ շարունակեց այդ շրջանը պահել ատրպէյճանական իշխանութեան տակ:

1920, Հայաստանի ժողովուրդը թրքական արիւնարբու լուծէն խուսափելով ընտրեց խորհրդային կարգերը: Սակայն, Արցախի հայութիւնը զրկուեցաւ խորհրդային իշխանութեան բարիքէն եւ ապահովութենէն ու մնաց թուրք-ազերի իշխանութեան ներքեւ: Արցախի հայութեան բաղձանքը՝ խորհրդային կարգերու տակ ապրելու՝ դարձեալ հանդիպեցաւ խոչընդոտներու եւ այդ շրջանի ժողովուրդը դարձեալ մնաց թուրք՝ ատրպէյճանական իշխանութեան տակ, որ Սումկայիթի ջարդերով եւ Ստեփանակերտի վերջին գրգռութիւններով ցոյց տուաւ, թէ մեծ տարբերութիւն մը չունէր օսմանեան թուրքերու իշխանութենէն:

Արցախի հայութիւնը կ'ուզէ խորհրդային իշխանութեան հովանին ու կը մերժէ թրքական իշխանութիւնը: Եւ ան, պէտք չէ պատժուի՝ խորհրդային կարգեր ցանկալուն համար:

Արցախեան պահանջատիրութեան առաջին օրէն, սփիւռքի ժողովուրդը զօրակցեցաւ Հայաստանի եւ Արցախի բնակչութեան: Տասնեակ հազարներով ցոյցի ելաւ աշխարհի գլխաւոր քաղաքներուն մէջ: Հայրենի ժողովուրդը մեծ յոյսեր դրած է սփիւռքի վրայ. սփիւռքը պէտք է կենսագործէ գոնէ այդ յոյսերուն ամենէն իրապաշտ կարելիութիւնները:

Յարդ սփիւռքը հակազդեց դէպքերուն: Այսօր կը ներկայանայ կանխելու այդ դէպքերը:

Սփիւռքը այսօր, ունի նիւթական, քաղաքական եւ հանրային կարծիք ստեղծելու կարողականութիւնը: Յարդ այդ կարելիութիւնները չեն օգտագործուած լիովին: Այսօր յուսահատութեան ալիք մը կը խեղդէ հայրենի ժողովուրդը, որ որեւէ ատենէ աւելի պահանջն ունի արտասահմանի թիկունքին:

Բարեբախտաբար սփիւռքի բոլոր կազմակերպութիւններն ու գիտակից զանգուածները երկրորդական գիծի վրայ դրած են իրենց տարբերութիւնները եւ առաջին հերթին կը մտահոգուին այն համազգային վտանգով, որ կը սպառնայ Հայաստանի ժողովուրդին ու կը ջլատէ Ատրպէյճանի իշխանութեան ներքեւ տուայտող հայ զանգուածները:

Ռամկավար Ազատական Կուսակցութիւնը հնչեցնելով ճգնաժամային այս կոչը, ժամանակը հասած կը նկատէ համազգային ծաւալուն շարժումի մը, եւ իրականացնելու համար այդ շարժումը, կ'առաջադրէ կազմութիւնը Արցախի Զօրակցութեան համասփիւռքեան մարմնի մը, որուն նպատակները ընդգրկեն:

ա.– Զօրաշարժ սփիւռքի բոլոր տնտեսական միջոցներու, սատարելու համար Հայաստանի ժողովուրդին:

բ.– Նախաձեռնում քաղաքական ու դիւանագիտական միջոցներու՝ լուծելու համար պատմագէտներէ կազմուած համախորհրդային մարմին մը, որ սրբագրէ սթալիներն շրջանին պատմագիրքերու մէջ ներմուծուած խեղադիւրումները եւ հակա-ժողովրդական եւ հակա-սահմանադրական կամայական տնօրինումները: Այսպէսով է, որ հայ եւ ատրպէյճանցիներու միջեւ կարելի կ'ըլլայ ապահովել հիմնաւորուած ու առողջ բարեկամութիւն մը:

գ.– Առաջքն առնել ներկայի ազգամիջեան ցաւալի բախումներուն, առաջադրել որ որպէս անմիջական միջոցառում, Արցախի շրջանը դրուի Մոսկուայի Կեդրոնական Կառավարութեան վարչական տնօրինութեան ներքեւ, այսպիսով կը դիւրանայ կենսագործումը 18 Յուլիսի Գերագոյն Սովետի նախագահութեան նիստին առաջադրուած բարենորոգումներուն:

դ.– Ճշգրիտ լրատուութեամբ եւ մամլոյ գործունէութեամբ լուսաբանել համաշխարհային հանրային կարծիքը, ճիշդ կերպով ըմբռնելու ներկայ տագնապին բնոյթը:

Ռամկավար Ազատական Կուսակցութիւնը կոչ կ'ուղղէ բոլոր կազմակերպութեանց, որոնք կը ցանկան իրագործել վերոյիշեալ առաջադրութիւնները՝ ձեռք ձեռքի տալու եւ անմիջապէս գործի անցնելու:

Վտանգը այսօր է որ կը հարուածէ հայրենի ժողովուրդը եւ պէտք է այսօր լծուիլ գործի եւ փաստել մեզի համար, ինչպէս մեր հայրենիքի եղբայրներուն, թէ սփիւռքը ըսելիք ունի - ունի նաեւ ընելիք:

ՌԱՄԿԱՎԱՐ ԱԶԱՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ
ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

---

3 BUCKINGHAM PLACE
LONDON, 5WIE 6HR

ՄԱՅՐ ԱԹՈՌ Ս. ԷՋՄԻԱԾԻՆ
Catholicossat Armenien
Saint Etchmiadzin - ARMENIE

ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ ՍՍՀՄ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ՍՈՎԵՏՈՒՄ

Սոյն թուի Օգոստոսի 1–ի առաւօտեան ժամը 10–ին ՍՍՀՄ–ի Գերագոյն Սովետի Նախագահութեան Նախագահի տեղակալ Մեծայարգ Տիար Պիոտր Միլովիչ Դէմիչեւը Կրեմլում ընդունեց Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Տ.Տ. Վազգէն Ա. Հայրապետին:

Բարեկամական զրոյցի ընթացքում շօշափուեցին մեր ժողովուրդին եւ Հայ եկեղեցուն յուզող հարցեր՝ կապուած աշխարհի խաղաղութեան, ժողովուրդների բարեկամութեան, մեր երկրում ծաւալուող վերակառուցման ընթացքի, ինչպէս եւ մի շարք հայ եկեղեցիներ ու վանքեր վերաբացելու գործին՝ Հայաստանում, եղբայրական հանրապետութիւններում եւ Լեռնային Ղարաբաղում:

Ունկնդրութեան վերջում Վեհափառ Հայրապետը Տիար Դէմիչեւին յանձնեց երկու յուշագրեր ուղղեալ Սովետական Միութեան Առաջին Ղեկավար Մեծայարգ Միխայիլ Գորպաչովին, վերոյիշեալ հարցերի առնչութեամբ:

Ունկնդրութիւնը տեւեց մէկ ժամ:

ԴԻՒԱՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌԻ

ՊԵՏԱԿԱՆ ՇՔԱՆՇԱՆ ՎԵՀԱՓԱՌԻՆ

Ս. Միութեան Գերագոյն Սովետի Նախագահութեան հրամանագրով եւ Նախագահ Կրեմլինի ստորագրութեամբ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Վազգէն Ա. Հայրապետը պարգեւատրուած է Աշխատանքային Կարմիր Դրօշի շքանշանով, իր ծննդեան 80ամեակին եւ խաղաղասիրական գործունէութեան համար:

ՀԱՅ ՄԱՐԶԻԿՆԵՐԸ ԿԸ ՇԱՀԻՆ ԵՐԿՈՒ ՈՍԿԻ ԵՒ ՄԷԿ ԱՐԾԱԹ ՄԵՏԱԼ

ՕԳՍԷՆ ՄԻՐԶՈՅԵԱՆ

Հարաւային Քորէայի մայրաքաղաք Սէուլի մէջ կայացող 24րդ Ողիմպիական Խաղերու ծանրաբարձութեան մրցումներուն, 56 քիլոկրամ կշիռքի մէջ հայրենի մարզիկ Օգսէն Միրզոյեան երկու անգամով բարձրացուց 292.5 քիլոկրամ եւ տիրացաւ ոսկէ մետալին:

Յունա-Հռոմէական ըմբշամարտին (68 քիլոկրամ) Լեւոն Ճուլֆալակեան շահեցաւ ոսկէ մետալը:

Ծանրամարտիկ Իսրայէլ Միլիթոսեան (67.5 քիլոկրամ) շահեցաւ զոյգ արծաթ եւ պղինձէ մետալները «Պոկում» եւ «Երկամարտ» մարզերուն

(ՇԱՐ.Ը 15-ՐԴ ԷՋ)

ԱՐԶՈՒՄԱՆԵԱՆ ԵՒ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ԿԸ ԿՈՐՍՆՑՆԵՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ԿԵՆՏԿՈՄԻ ԻՐԵՆՑ ԴԻՐՔԵՐԸ

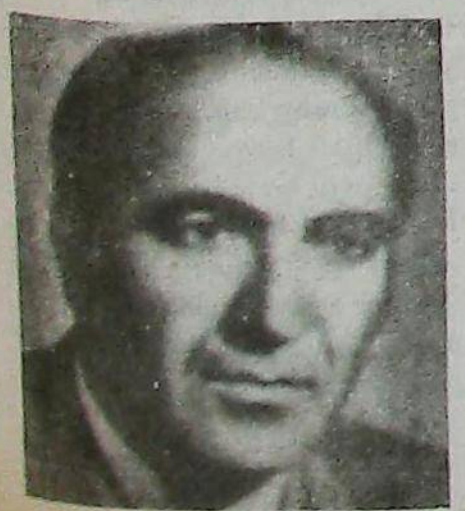

«Արմէնփրէս», Չորեքշաբթի 14 Սեպտեմբերի իր լրատուութեամբ կը հաղորդէ թէ Հայաստանի Համայնավար Կուսակցութեան Կեդրոնական Կոմիտէն իր գումարած լիակատար նիստին քննարկած է երկրին տնտեսութեան, ընկերային եւ գաղափարաբարոյական մարզերու մէջ երեւցող լճացման երեւոյթները, եւ զանոնք դարմանելու եղանակները: Ժողովին զեկուցած է Ա. Գարտուղար Սուրէն Յարութիւնեան:

Ժողովը որոշումներ առած է կազմակերպման փոփոխութիւններու գծով. Հայաստանի Կոմկուսի Քաղաքական Դիւանի Քարտուղարի եւ անդամի պաշտօններէն «ազատած» է Ռոպերտ Արզումանեանը եւ Քաղաքական Դիւանի անդամի եւ Բաժնի Վարիչի պաշտօնէն հեռացուած է Մուրատ Մուրատեանը:

Ռ. Արզումանեանի տեղ

(ՇԱՐ.Ը 15-ՐԴ ԷՋ)

ՏԵՂԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԱՐԺԱՆԹԻՆԻ ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆԸ ԿԸ ՋՕՐԱԿՑԻ ԱՐՑԱԽԻ

Արժանթինի դաշնակցային երեսփոխանական ժողովը, անցեալ 31 Օգոստոսի նիստին, քուէարկեց որոշում մը, ըստ որուն ՀԲ ամբողջական զօրակցութիւնը կը յայտնէ հայ ժողովուրդին՝ Լեռնային Ղարաբաղի ինքնավար մարզը Հայաստանի Հանրապետութեան վերամիացնելու իր արդար պահանջին մէջ, ինչպէս դար կը պարտադրէ մշակութային եւ ազգագրական իրականութիւնը, եւ ինչպէս որ ժողովուրդը ինքնորոշման իրաւունքով կ'ընդգծէր հետեւեալ առաջարկը՝ «Լեռնային Ղարաբաղի ինքնավար մարզը ներկայիս մաս կը կազմէ Ատրպէյճանի հանրապետութեան։ Անոր բնակչութիւնը մեծամասնութեամբ հայ ծագում ունի, եւ հրապարակային ձեւով իր կամքը արտայայտած է ազգային երեսփոխաններ՝ ընտրուած կոնսպէկտ եւ Ափպերթօ Ալամոնիի ներկայացուցած ծրագրին հիման վրայ է որ Խորհրդարանը քուէարկեց վերոյիշեալ զօրակցութեան յայտարարութիւնը։

Իսկ ներկայացուած ծրագիրը կ'ընդգծէր հետեւեալ առաջարկը՝ «Լեռնային Ղարաբաղի ինքնավար մարզը ներկայիս մաս կը կազմէ Ատրպէյճանի հանրապետութեան։ Անոր բնակչութիւնը մեծամասնութեամբ հայ ծագում ունի, եւ հրապարակային ձեւով իր կամքը արտայայտած է միանալու Ռ. Հայաստանին՝ ժողովրդային ելոյթներու եւ Շրջանային խորհրդարանի պաշտօնական որոշումին ընդառաջելու։ Ատրպէյճանի մէջ իշխող ոյժերը այս փափաքին պատասխանած են հայերու ջարդերու ճամբով։ Ժողովուրդներու ինքնորոշման իրաւունքին եւ մարդկային իրաւանց պաշտպանի Արժանթինի ազանդական դիրքորոշումը, կը պարտադրէ որ յրտսիոյրն կեցուածք ունենանք հայ ժողովուրդի Օրինական պահանջներուն կողքին»։

Քրիստոնեայ-Դեմոկրատ

ՄՏՈՐՈՒՄՆԵՐ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԱՄԻՍԻ ԱՌԻԹՈՎ

ՄՇԱԿՈՅԹԸ ԿԵԱՆՔ Է

Մշակոյթը, ինչպէս ամիատի, ծոյնպէս, եւ աւելի՛, ազգի մը հոգեկան կարողութիւններուն աստիճանաչափն է։ Չկայ ժողովուրդ մը, –միմչեւ իսկ ամենայետամնացը– չունենայ իր ինքնուրոյնութիւնը յատկացնող յատկութիւններ, որոնմ մշակոյթով կը բացատրուին։ Եւ անշուշտ, յատաջադէմ մշակոյթի տէր եմ ենք, որոնմ վերեւ յիշուած կարողութիւնները զարգացուցած են բազմակողմանիօրէն։ Մենմ հայերս, որպէս հին եւ օժտուած ժողովուրդ, –խոստ փոքր սակայն թուաբանակով– գոյատեւած ենք դարեր շարունակ, կուրծք տալով մեզ ասպատակողներու ւեբրումներուն, շնորհիւ մեր բարձր որակի մշակոյթի, որ իր մէջ կը համադրէ՛ գիտութիւնը, գրականութիւնը, արուեստները, ճարտարապետութիւնը, լեզուն, եւլն։։

Մեր, ուղղակի հայերուս կողմէ որդեգրուած սովորութիւն է մշակութային ամիս ունենալը, ինչ որ կը յաջողէ յայտէ թէ որքան ընդունակ ենք ու եղած ենք ֆաղաֆակրքութիւն կերտելու, եւ մեր միտքին ու հոգիին, մեր ըստեղծագործական կարողութիւններուն դռները լայնօրէն բացած, շատ կաճուխէն, հնչէնական արեւելումին տուած ենք ճախապատուութիւնը, այդ արեւելումին մէջ ձկատելով ապագայ ֆաղաֆակրքութեան, – այսինքն՝ ներկայի – բանալին։

Մեզի, ցաւալիօրէն միշտ պակսած է միջավայրն ու ժամանակը, մեր յատկութիւնները դրսեւորելու եւ արժէւորելու ձանին։ Իսկ երբ գտած ենք յարմար միջոցը – փոյթ չէ թէ խիստ կարճ ատենի մը համար – օգտուած ենք ատկէ եւ կերտած պատմական մեր անցեալը, ունեցած՝ մեր սեփական գիրը, ընդունած բրիստոնէութիւնը, որպէս իմացական պահանջի, տուած՝ պատմագիրներու, թարգմանիչներու, ճարտարապետներու, գիտուններու, հոգեւոր ու ժողովրդային երաժշտութեան ծառայողներու փաղանգ, որոմմ մեր ներկային վրայ յոյս սփոելու կոչուած ենք, որոմմ այսօր մեր հպարտութիւնը կը կազմեն ֆաղաֆակրքը ներկայ աշխարհի դիմաց։

Մենմ, Մշակութային ամիսը ընդհանրապէս կ'իմաստաւորենք մեր մէջ գերազանցապէս զարգացուցած գրական շնորհներով, ու երբ մշակոյթ կ'ըսենմ, ևաեւ՝ ի մտի կ'ունենամմ գիրի եւ գրականութեան ճանապարհով ընծեռուածը։

Եւ այդ, անշուշտ անբնական չէ, ֆանի որ դարերու ւերումներուն, առաւելապէս կրցած ենք փրկել գրական ըստեղծագործութիւնները ոչ միայն պետական, ֆանդակագործական կոթողները ֆանդուած ու հրոյ ևարակ նրած են մեզի ժամ պայմաններու բերումով։ Այս առթիւ, կարդացած ենք փրկել ևաեւ մեր մանրակարչութիւնն ու մշտրներ, իսկ մեր նրաշտութիւնը, մեր նրգերը –հոգեւոր գրեթէ– պահած ենք մեր հատորի տուներուն կամարներուն ներքեւ։ Մեր նրգն ու պարը – ժողովրդական մասնշտաւով – թէեւ զարգացման մեծ անցեալ մը չունին, բայց գիտենք թէ տօնախմբութիւններ անպակաս եղած են, ընդհանրապէս հնչաձոս շրջանի ժառանգութեան։ Անոնմ ենք մեզի բերնէ բերան, կամ սերունդէ սերունդ ևաեւնդուելով, միչեւ այն օրը, ուր անոնմ հետգհետէ ստացած են վաւերականութիւնմ շնորհիւ հրեսյաջորդ պրպտողներու եւ դարձած՝ բոլորիս սեփականութիւնը։ Եթէ, Մեսրոպ Մաշտոց տառերու գիւտով հայ լեզուն եւ անոր ճանապարհով հայ գրականութիւնը փրկեց, անկէ հազար հինգ հարիւր տարի յետոյ Մեծն Կոմիտասը եկաւ եւ հայ երգը խաւարէն լոյսին բերաւ, որով երաժշտութիւնը չմնաց միայն եկեղեցւոյ կամարներուն ներքեւ։ Անշուշտ Կոմիտասին զուգահեռ, բազմաթիւ են անոնմ, որոնմ հայ ժողովրդային երգերուն ծառայեցին, որոնմ վերածուեցան համերգներու եւ համերգացաններու։

Ուղիղ ասած, մենմ էսաներորդ դարու սեմին է որ վերստացանմ մեր հոգեւոր ու մըտաւոր կենսունակութիւնը։ Ու երբ մօտ վեց դարու սորըկութենէն յետոյ, ունեցանմ ևաեւ մեր սեփական հողը, ևաեւ մեր սեփական հողը, ֆանի մը տասնամեակներու միջոցով տուինմ մեր մէջ բանաւոր օժտուածութեան երախայրիքը տոեոդծագործական մեծ թափով։

Ու այդ թափը կը շարունակէ ու պիտի շարունակէ ցորչափ ու տէրը մնանմ մեր նորաստեղծ Հայրենիքին, ցորչափ ընկալինմ թէ միայն խաղաղ պայմաններու մէջ կարելի է ապրիլ ևաեւ մեր ստեղծագործական հրաշքը, զոր դարերէ ի վեր կ'արտադրենք, ներկայիս, տարեկան հազարաւոր տեսակ գիրքերով կը տեսնմ Հայրենիքի մէջ, – երբ աստղանչակի սփիւռքը կը հիւծի հետզհետէ այդ ուղղութեամբ – հարիւրաւոր մտաւորականներ, երաժշտագէտներ, գիտարքներ, ճարտարապետներ, նկարիչներ

(ՇԱՐ.Ը 15-ԴԷՋ)

ՏՈՔԹ. ՔԱՓՈՒԹՕ ՆԱԽԱԳԱՀ՝ ՄԱԿ-Ի ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎԻ

Արժանթինի Արտաքին Գործոց Նախարար Տանքէ Մարիո Քաուեթօ նախագահ Նստրուեցաւ Մ.Ա.Կ-ի ընդհանուր ժողովի 43րդ նստաշրջանին 66ի դէմ 91 ձեր քուէներով պարտութեան մատնելով իր հակառակորդը Նիքա Պարրվօը (Պարպատոս)՝ Մեծն Բրիտանիոյ Թեկնածուն։

Տոքթ. Քաուեթօ, որուն գաղտնի քուէարկութեամբ, ընտրութիւնը ընդունեցաւ բուռն ծափահարութիւններով, իր առաջին ելոյթով խոստացաւ որ պիտի ջանայ աւելի՛ եւս առաջ մղել եւ խրոցացնել ՄԱԿի իրագործութիւնները Միջազգային հարցերու ծիրին մէջ։ Ակնարկելով «Արտաքին Պարտքերուն» ըսաւ. «Հարաւի հարցը պարտի հարց չէ, ո՛չ ալ առեւտուրի, այլ զարգացումի հարց է»

Կ'ըսուի թէ Տոքթ. Քաուեթօի նշանակութեան թեր քուէարկած են Ափրիկեան եւ Լատին Ամերիկեան երկիրները, Գուատեմալան, Սովետ Միութիւնը եւ Արեւելեան Գլոքի երկիրները, իսկ դէմ քուէարկած են Մեծն Բրիտանիոյ, Քարայիպեան համայնքի անդրիմասս երկիրները (Քարիբեմ, Բրիտանեական Հաշնակցութիւնը), եւ Ափրիկէի նախկին անգլիական գաղութները։

Ցարդ ծանօթ չէ Քէ ի նըպատատ որ՞ւ քուէարկեցին Մեծն Բրիտանիոյ դաշնակից Միացեալ Նահանգները։

ՆՈՐ ԴԱՍԱԳԻՐՔԵՐ

«ՊԱՐԶ ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ» ԵՐԿՐՈՐԴԱԿԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

Վերջերս, Պուէնոս Այրէսի մէջ լոյս տեսաւ Պետրոս Հաճեանի «Պարզ Քերականութիւն» դասագիրքերու շարքը որ կը բաղկանայ երեք հատորներէ, նախատեսուած տեղւոյս երկրորդականի աոաջին, երկրորդ եւ երրորդ դասարաններուն համար։

Ա. Հատոր։– Բայը եւ Դերբայը

Բ. հատոր։– Գոյականը, դերանունը, յօդը։

Գ. հատոր։– Ածականը, մակբայը, շաղկապը, ծայրարկութիւնը եւ կապը։

Ուրեմն՝ ամբողջական շարքը այս երեք «գիրք»երուն կ'ընդգրկէ խօսքի բոլոր մասերը։ Հեղինակը գործնական մօտեցումով, եւ նկատի առած գալուքիս հայ աշակերտութեան ըմբռնումի եւ իրացումի կարելիութիւնները, պարզացուցած է նիւթը, գայն վերաբերելով մատչելի ու օգտակար գիտելիքներու, ինչպէս որ խորագիրը կը բնութագրէ։

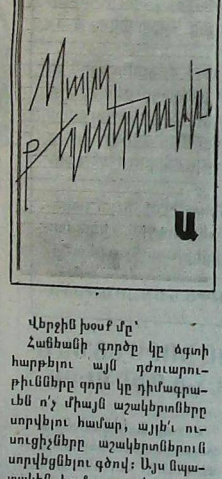

Վերջին խօսք մը՝

Հաճեանի գործը կը ծգտի հարթելու այն դժուարութիւնները զորս կը դիմագրաւեմ ո՛չ միայն աշակերտները սորվելու համար, այլեւ ուսուցիչները աշակերտներուն սորվեցնելու գծով։ Այս նպատակին համար դասերուն կը հետեւին քերականի թէ գրատոր վարժութիւններ, կամ՝ պարտականութիւններ։

U.G.A.B. U.G.A.B.
Instituto Marie Manoogian
Promoción Egresados 1988
Sábado 22 de Octubre a las 18,30
DESFILE SHOW DE MODAS
Temporada Primavera - Verano 88/89
COLECCION DE YEMMY S.A.
Participación especial de PATRICIA IGLESIAS y la SEÑORITA LEE
Conducción PATRICIA MICCIO
SORTEOS - CHAMPAGNE
ARMENIA 1322 773-2820 / 771-6500

ՏԻԿԻՆ ԼՈՒԻԶ ՍԻՄՈՆԻ ԼԱՏԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅ ԱՅՑԵԼՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐՋԻՆ ՀԱՆԳՐՈՒԱՆԸ

Ս. ՆԵՐՍԷՍ ԾՆՈՐՀԱԼԻ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ԱՌՋԵՒ՝ ՏԻԿ. ԼՈՒԻԶ ՍԻՄՈՆԻ ՀԵՏ՝ ՕՐ. ԻԶԱՊԵԼ ԱՅՏԹԱՊԼԵԱՆ, ՊՐՆԵՐ.՝ ՀՒԱՆ ՔԷՇԻՇԵԱՆ, ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՔԻՒՄԱՆԵԱՆ ԵՒ ՅՈՎՍԷՓ ԵՒՍԷՓԵԱՆ

Ներեւ կու տանք ամփոփ պարագայական նկարագրանքը Տիկ. Սիմոնի Մոնթէօ – Ուրուկուայ, եւ Փալօ – Պրազիլ այցելութիւններուն, ժամանակագրական կարգով:

Երկարօրէն անդրադարձած ենք մեր նախորդ թիւով, Հ.Բ.Ը.Մ.ի կեդրոնական վարչ. ժողովի գործադիր նախագահ Տիկ. Լուիզ Սիմոնի Գորտոպա այցելութեան, ուր կեդրոնական վարչական անդամ Պրն. Խօսէ Ասֆեհանի ընկերակցութեամբ, հանդիպեցաւ գաղութիս ընդունելութեան:

Երեւելի հիւրը Երկուշաբթի Սեպտեմբերին վերադարձաւ մայրաքաղաքս, ուր 1 շաբաթուան հանդիսի մը ունեցաւ Արժանթինի Վէտ Միութեան դէսպանին խօսելով հայրենի թէ արեւնահան դէպքերուն չուրջ:

Շաբաթ օր, 27 Սեպտեմբերին, միշտ ընկերակցութեամբ Պրն. Խօսէ Եուէֆեանի, ճամբորդեց Մոնթէվիտէօ – Ուրուկուայ: Հոս՝ Տիկ. Լուիզ Սիմոն ունեցաւ տեղիսումներու չարք մը, եւ փազահեց ազնաւտանքի ժողովներու: Բեղմնաւոր յայտարար մը՝ զոր կազմակերպած էին Հ.Բ.Ը.Մ.ի մասնաճիւղի վարչութիւնը, Նուարեան – Մանուկեան վարժարանի կրթական յանձնախումբին հետ համապատասխանօրէն:

Եզակիօրէն գեղեցիկ էր այն գեղարուեստական ձեռնարկը, որ տեղի ունեցաւ ի պատիւ հիւրին, Մ. Գուլումճեան մարզարանին մէջ: 420 աչկերներ իրենց երգերով եւ ամանքներով –ինչպէս նաեւ քառերական կարճ սակայն գեղեցիկ ներկայացում մը– խանդավառութեամբ համակեցին ներկաները, բարերարուհի Հրապէլ Այնթապլեան, եւ կրթական յանձնախումբին՝ Պրն. Ժան Քէշիշեան ներկայացուցին զպրոցական կեանքի դժուարութիւնները:

Ապա սիրելի հիւրը, իր չքեղախումբին հետ, այցելեց Ս. Ներսէս Շնորհալի եկեղեցին, ընկերակցութեամբ նաեւ հայ եկեղեցի անձնուրաց ծառայ եւ երիտասարդ կրթական Մշակ՝ Աւագերէցական տեղապահ՝ Հոգ. Տ. Յակոբ Ե. Վրդ. Քէշիշեանի:

Մոնթէվիտէոյի մէջ նաեւ Տիկ. Սիմոն այցելեց սուգտական գեսպաններ: Այս հանդիպումի ընթացքին ներմօրէն պարզաբանեց հարցերի թէ Արցախի հայ ժողովուրդի պահանջները, ընդգծելով անոնց ազդած ներկայ կացութիւնը:

Սակայն եւ այնպէս, օրուան մեծագոյն անակնկալը հանդիսացաւ Հ.Բ.Ը.Մ.ի «Մայկար Եկմալեան» 35 հոգինոց բազմաձայն երգչախումբին հոյակապ նուագահանդէսը, ղեկավարութեամբ՝ տաղանդաւոր Սարգիս Սարգսեագ Քուշուգեանի:

Նուագահանդէսը, ձօնուած Հ.Բ.Ը.Մ.ի Յիսնամ Նախագահ Տիար Ակէք Մանուկեանի նախագահութեան 35 Ամեակին, գեղարուեստական իրաւ յաղողութիւն մըն էր, հոգեկան խոր հաղորդութիւն մը:

Ներկայացուեցան կոմիտասի, Եկմալեանի, Ալեքսանեանի եւ Պապաչանեանի ընտիր գործերը: Այս առթիւ՝ Հ.Բ.Ը.Մ.ի մասնաճիւղի ատենապետ՝ Պրն. Գրիգոր Գէրկէհան յուշանուէր մը յանձնեց ականաւոր հիւրին, որ զայն ստացաւ խոր յուզումով համակուած եւ շնորհակալութիւն յայտնեց ի պատիւ իր հօր մեծարանքի ձեռնարկը պատրաստողներուն եւ կիրարկողներուն:

Ինչ կը վերաբերի Սան Փաւլոյ–Պրազիլ այցելութեան՝ հոս նաեւ Տիկ. Լուիզ Սիմոն արժանացաւ գաղութին խանդավառութեան եւ չերմ ընդունելութեան:

Սան Փաւլոյի նոր օդակայանին մէջ էր Տիկ. Լուիզ Սիմոն, եւ իր չքախումբը ողջունեցան Փարէն եւ Ռեժինա Պագարեան վարժարանի աչակերտութեան, տնօրէնուհի Տիկ. Նելլի Նալպանտեանի, տեղւոյն Հ.Բ.Ը.Մ.ի ատենապետ Պրն. Զաւէն Տէր Ճարութիւնեանի, ընդհանուր քարտուղար՝ Պրն. Օշին Մոսաֆչեանի եւ Տիկնոջ, Արժ. Տէրեր՝ եղնիկ եւ Պողոս Քահանեաններ եւ ընտրանի բազմութեան մը կողմէ:

Մեծաւարգ հիւրը ունեցաւ բազմաթիւ տեսակցութիւններ եւ պաշտօնական այցելութիւններ, ինչպէս նաեւ նախագահեց Հ.Բ.Ը.Մ.ի գանգան ծանօթանախումբերու հանդիպումներուն:

Տիկ. Սիմոն խոր գոհունակութիւն յայտնեց, եւ մասնաւոր գրուատանքի արժանացուց, հոս տիրող ազգային նեղբաշնակ կեանքի եւ գործիչ գանգան կազմակերպութիւններուն միջեւ տիրող բացառիկ համերաշխութեան եւ հասկացողութեան ոգիին նկատմամբ: Մեկնելէն կոչ ուղղեց, չեչտելով թէ Արցախի Պահանջատիրութեան երթը պէտք է որ շարունակուի մայրենի թէ Սփիւռքի հայ ժողովուրդի անդադար պայքարով, եւ անխոնջ աշխատանքով: ապագայ մասնաւոր ընթացքով՝ որ պէտք է հասնիլ Հայկական այս Դատի լուծման միայն խաղաղ եւ օրինաւոր միջոցներով:

Այցելութեան յայտագրին մաս կը կազմէր Ակէք Մանուկեան տեսարժան համալիրը, որուն մասին յայնօրէն խօսած էինք մեր նախորդ թիւով: Տեղին է մատնանշել թէ Սան Փաւլոյի Հ.Բ.Ը.Մ.ի վարչութիւնը կը վայելէ իր գանազան յանձնախումբերուն, ի մասնաւորի «Տիկնանց» թէ՝ «Մողաց» յանձնախումբերուն խանդավառ եւ անվերապահ աջակցութիւնը:

Այսպէս համադրուած եւ ներգաշնակ ընթացած գործերը արդիւնաւոր են եւ գրուատելի:

Տիկ. Սիմոն ընկերակցութեամբ՝ Հ.Բ.Ը.Մի ատենապետ Պրն. Զաւէն Տէր Ճարութիւնեանի, վարչականներուն եւ Պրն. Խօսէ Եուէֆեանի այցելեցին Սան Փաւլոյի «Հայկական Շրջանակը»:

Նախ՝ Հայց. Առաքելական Ս. Գէորգ Եկեղեցին, եւ Դպրեան վարժարանը, ուր ընդունուեցան Արժ. Տէրեր եղնիկ եւ Պողոս Քահանայ հայրերէն, նաեւ եկեղեցիի հոգաբարձութեան ատենապետ Պրն. Ա. Տօնեհանի եւ հոգաբարձուներուն կողմէ:

Երեւելի հիւրը այցելեց Դպրեան վարժարանի գոսարանական եւ արուեստասարանական սարքաւորումները ուր 130 աշակերտներ, մասնաւորապէս հաւաքուած, գինք ողջունեցին գեղեցիկ երգերով եւ արուեստանուիրներով:

Ս. Գէորգ Եկեղեցին՝ հաւատքի հոյակապ տաճար մըն է, ուր հայերը կու գան հաղորդուելու իրենց պապերու անխախտ հաւատքի արմատներուն եւ արբազան աւանդութիւններուն հետ:

Սրբազան Առաջնորդը՝ Գերշ. Տ. Տաճեր Եպս. Ղաբրիպեանը անժխտելի Պետն է մեր հոգեւոր կեդրոնին:

Ապա՝ հիւրը այցելեց ոչ չատ հեռու գտնուող Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Տաճարը, կաթողիկէ հայոց, որուն պետն է Հարաւ Ամերիկայի Կաթողիկէ հայոց Արեւի Ե. Պօղոսեան: Հոմայնքը ունի նաեւ դպրոց մը, 90 աչակերտներով, որ կը ծրագրուի ընդլայնել յատագային եւ եկեղեցւոյ

(ՇԱՐ.Ը 14-ՐԴ ԷՋ)

COCINA ORIENTAL
Especialidades Armenias
Sra. Valentina TE. 791-2349
-Trabajos sobre pedidos-
Asista a las clases de comidas especiales armenias, que se dictan en Pampa 4992, Capital, todos los jueves de Setiembre y Octubre, de 14.30 a 16.30.
Informes: TE. 51-1488 y 783-0955

CONTEMPORA
Alfombras Atlántida
CORDOBA 4475 T.E. 772-2794
CAPITAL FEDERAL 774-2977

Daniel Youssefian e Hijos S.A.
Distribuidor y Mayorista Textil
Blanco y Tejidos en general
Sarmiento 2357. Buenos Aires
T.E.: 48-9442/5298

ԱՐՑԱԽ (ԼԵՌՆԱՅԻՆ ՂԱՐԱԲԱՂ)

ԳՈՐԾԱԴՈՒԼԸ ԿԸ ԲՈԼՈՐԷ ԻՐ ԵՐՐՈՐԴ ՇԱԲԱԹԸ

Ըստ AFP լրատու գործակալության, Մոսկուայէն ստացած լուրերուն՝ գործադուլը մտնելով իր 4րդ շաբաթը, զինուորականները սոխուկեցան ստանձնել նաեւ Ստեփանակերտի տեսակարգի դէմը, երեկուաքթի օր 3 Հոկտեմբերին։

Հակառակ, անցեալ 21 Սեպտեմբերին, հաստատուած կրակադարի դրութեան, եւ գործադուլներու արգիլման՝ Արցախի հայերը կը շարունակէն պահանջել 1923ի անարդարութեան սրբագրումը, իրենց գործադուլներով։

«Գիւտա» օրաթերթը կը յայտնէ, թէ ներքին գործոց նախարարութեան զինուորները (MVD) ստանձնած են, այժմ, մայրաքաղաքի եւ շրջակայքի մատակարարութիւնը։ Անոնք կը պաշտպանեն ջուրի մթերատունը, կը նորոգեն չէնքեր զանոնք վերածելով առժամեայ զօրանոցներու, եւ կը մասնակցին հողագործական աշխատանքներու՝ համաձայն գիւղացիներու պահանջին, փոխարինելով գործադուլ ընող հայերը։

Մամուլը հետզհետէ աւելի աստիճանաբար կ'ընդվզի գործադուլէն յառաջ եկած վնասներուն դէմ, ազերի եւ սովետ տնտեսութիւններուն։

Թէպէտ Արցախ ղրկուած զօրքերը միայն MVD միաւորներն են, արեւմուտքի լրագրողներ կ'ըսեն թէ հետաքրքրական վրայ տեսած են թեթեւ զրահաւորներով անկարգելարները (paracaidistas), պաշտպանութեան նախարարութեան պատկանող։

Զրահաւորները, պահակակօզքերով կը շրջին թաղերուն մէջ, մինչ զինուորները մէկ առ մէկ կը խուզարկեն անցնող օթոները։

Միակ բանով հաստատութիւններն են հիւանդանոցները, մանկապարտէզները, եւ մեծ հաւաքիր մը՝ մասնաճառութեան եւ հացագործութեան։

Ցամաքի ճամբով չկայ որեւէ հաղորդակցութիւն ո'չ Պաքուի, եւ ո'չ ալ Երեւանի հետ։ Երեկուաքթի 3 Հոկտեմբերին Մոսկուայէն հասաւ «Ազգութիւններու Սովետի» պատուիրակութիւն մը, գլխաւորութեամբ միջ-ազգութիւններու ճանաչնախարարի –Ցուլիա 18ին ստորագրած– նախագահ՝ Օկուաք Վօսի։

ՈՉ ԵԻՍ Է ՀՐԱՉԵԱՅ ՂԱՓԼԱՆԵԱՆ

Երեքշաբթի, 16 Օգոստոսին «Արմենփրէս» կը տեղեկացնէ Հայաստանի ամենէն համբաւաւոր բնակիչին Հրաչեայ Ղափլանեանի մահը, 65 տարեկանին։ Վարդան Ամեմեանի մահէն ետք Ղափլանեան տիրած էր Հայաստանի թատերական կեանքին գլխաւոր Ղափլանեան գեղարուեստական-տեսարէնը էր Սամսոնի անուան Պետական Ակադեմական թատրոնին։

Վարչապետ Յաւէտ Սարգիսեանի նախագահութեամբ կազմուած է Թաղման յանձնաժողով մը։

Հրաչեայ Ղափլանեան Հայաստանի Համալսարան կտակագրական կենսագրի անցած էր, Գեղարուեստ Սովետի երեսփոխան, Հայաստանի թատերական գործիչներու վարչական ճանապարհ։ Ստացած էր ժողովրդական արտիստի կոչումը եւ պետական մրցանակներ։

Ղափլանեանի մահուան առիթ, յոյս տեսած մակագրութեան տակ ստորագրած են Ս. Միութեան ակնառու ղեկավարները.– Լիկաչով, Եակովլեւ, Տեմիչեւ, Վոլսկի, Եւայլն։ Հայերէն՝ Ս. Ցարութիւնեան, Նախագահ Ասկանեան, վարչապետ Սարգսեան, Ռ. Արզումանեան, դերասաններ՝ Սօս Սարգսեան, Խորէն Աբրահամեան եւայլն։

Ղեմի վաստակաւոր գործիչին յուղարկաւորութիւնը տեղի ունեցաւ Ի. 17 Օգոստոսին։ Մարմինը նախ հանկչած է Սպենդիարեանի Թատրոնի շէնքին մէջ, որ այդ օր սուգի հանդերձանքի հագած է։

Դագաղի մօտ պատուոյ պահակ կայնած են ժողովրդական արթիստներ Կ. Լակրով, Մ. Ուլիանով, Մ. Զախարով, Ե. Երեմինի, Ներսիսեան Հանրապետութիւնների թատերական վերկայացուցիչներ, դերասաններ Ալա-Ն... Ռուբեն Զարդարեան, գիտնականներ, գրողներ, երգահաններ, գիտնականներ, բազմահազարանոց ամբոխ։ Պատուոյ պահակ կայնած են Ա. Քարտուղար Սուրէն Ցարութիւնեան, Նախագահ Ասկանեան, Քատէ Սարգսեան եւ կուսակցական եւ կառավարական այլ ղեկավարներ։

Ծուղարկաւորները թափօրը նախ կ'ուղղուի Երեւանի դրամատիկական թատրոնը, որուն հիմնադիրն էր Ղափլանեան։ Հոն իրենց նախկին ղեկավարին հրաժեշտ տուած են թատրոնի դերասանները եւ անձնակազմը։ Այնուհետեւ թափօրը յառաջացած է դէպի Պանթէոն, ուր նոյնպէս ունեցած են վարչապետ Սարգսեան, Ռուսական Հանրապետութեան Թատերական Գործիչներու Վարչութեան նախագահ Ուլեանով, դերասանուհի Վարդուհի Վարդերեսեան եւ Վրաստանի, Ատրպէյճանի եւ Մոլտավիոյ թատերական գործիչներ։

Սգոյ մեղեդիներու ուղեկցութեամբ բեմադրիչին դագաղը կը յանձնուի հողին։

Մահագրութեան մէջ կ'ըսուի նաեւ որ «իր աշխատանքով եւ տաղանդով Հրաչեայ Ղափլանեան ժամանակակից թեմայի զարգացման մէջ նոր եւ հետաքրքրական շատ բան ներմուծեց սովետական հերիկներու թատերգութիւններու բեմադրութիւններով։ Անոր աշխատանքները այժմ կ'իյնան մտաղրացման ինքնատպութեամբ, նրբօրէն մարդու ներաշխարհի թափանցելու հմտութեամբ, բեմական մարմնաւորման խորութեամբ, ֆաղաքացիական կրքոտութեամբ, ժողովրդայնութեան վեհ գաղափարներով»։

Դերասան Սօս Սարգսեան իր կողմէ կը գրէ.– «Երբ ապագարէզէն կը հեռանայ այդպիսի մեծ գործիչ, արուեստագէտ, անշուշտ շատ բան կը փոխեմ, շատ շնշտարուեթիւններ կը փոխեն իրենց տեղերը, շատ հարցեր կը լուծուին այլ կերպ ... բայց թող չմոռնայի ու մեզմէ չպակսի անոր բարութիւնը, մեզմէ չպակսի անոր ընկերասիրութիւնը, մարդկայնութիւնը, մարդ-դերասանին յարգելը ... մեզի համար չվերնան ան. Անոր միշտ ժպտացող աչքերը, անոր միշտ բացառիկ ծով հիւմորը, անոր բացառիկ հումանութիւնը, աներեւոյթ ներգործ իսկ բերքու ծնորհքը ընելը»։

Իր կողմէ թատերագիր Գերմ Զէյթունցեան կը գրէ.– «Թատերական բեմիկերի դժբախտութիւնը այն է, որ անոր ներկայացումները ժամանակի ընթացքին կը ֆանտիկի, խաղացանկէն դուրս կուգան եւ յաջորդ սերունդները

(ՇԱՐ.Ը 14-ՐԴ Է.)

ԳԷՈՐԳՈՎ ԿՈՐՍՆՅՈՒՅԱՑ Է ՆԱԵԻ ԳԵՐԱԳՈՅՆ ՍՈՎԵՏԻ ԵՐԵՍՓՈԽԱՆԱԿԱՆ ԱԹՈՌԸ

Մոսկուայի պաշտօնական աղբիւրներէ հաղորդուած տեղեկութիւններու համաձայն, Ղարաբաղի նախկին տէրտէրհոչակ կաւսակցապետ Գէորգ Գէորգովի կորսնցուցած է նաեւ Ս. Միութեան Գերագոյն Սովետի երեսփոխանի իր պատգը։ Գէորգով, Փետրուար 24ին Ղարաբաղի դէպքերուն ծագումէն երկու շաբաթ ետք հեռացուած էր իր պաշտօնէն «գործի անբաւարարութեան» պատճառով։

Ս. Միութեան Գերագոյն Սովետի նախագահութիւնը հրամանագրով մը, որուն տակ ստորագրած է Անդրէ Գրոմիկօ, Գորիս Գէորգովը կը հեռացնէ նաեւ այդ պաշտօնէն։

ԳԱԼՈՅԵԱՆ Կ'ԸՆԴՈՒՆԻ ՂԱՐԱԲԱՂԻ ԿՈՄԻՏԷԻՆ

Հայաստանի Կենսկոմի Գաղափարական Դիւանի Նորընծաւոր Գարատուար եւ Գաղափարական բաժնի պատասխանատու Գալուստ Գալոյեան, որ փոխարինած էր Ռոպերտ Ազգումանեանը, երկու ժամ ընդունած է Ղարաբաղի կոմիտէի անդամները։ Առաջին անգամն է որ նման պատասխանատու անձնաւորութիւն մը պաշտօնապէս կը տեսակցի Ղարաբաղի Կոմիտէին հետ։

Գալոյեան մերժած է ճանապարհի խոսուտուի մը տալ, հատատելով միայն թէ իրաւապես պիտի ճանչցուին այն «չարժումները, որոնք հակասական բնոյթ չեն կրեր»։

ԱՊՐԻԼ 24-Ը ԱԶԳԱՅԻՆ ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ ՅՈՒՇԱՏՕՆԻ Օ'Ր

Հայաստանի Կենսկոմի 13 Սեպտեմբերի նիստին, Սուրէն Ցարութիւնեան խօսած է համապարփակ ճառ մը, անդրադառնալով հարցապետութեան տնտեսութեան, կենսամրտի ապահովութեան, բնակերային բարեկարգումներու անհրաժեշտութեան, հայերէն լեզուի կեղծատրութեան՝ որպէս պետական լեզու, սփիւռքահայութեան, ամբողջի արժէքները վերագնահատելու եւ յուծումի պատղ շատ մը հարցերուն։

Մեծ Եղեռնը յիշատակելու մասին Հայաստանի կուսակցապետը ըսած է.–

«Մեր Հանրապետութեան աշխատաւորները ամէն տարի Ապրիլ 24ը կը նշեն որպէս սուգի օր։ Ըստ երեւոյթին, ժամանակն է ինքնին Հանրապետութեան մէջ Ապրիլ 24ը՝ 1915 թուականի Ցեղասպանութեան զոհերու յիշատակի օր պնշտօնապէս յայտարարելու հարցը»։

«Մեր երկու միլիոնէն աւելի հայրենակիցները, որոնք պատմական ճակատագրի կամքով յայտնուած են օտարութեան մէջ, այսօր կ'ապրին աշխարհի շատ մը երկիրներու, սփիւռքահայ համայնքներու մէջ։ Սփիւռքը Ցեղասպանութեան դառն ժառանգութիւնն է»։

ՊԱՔՈՒ՝ ԱՌԱՋԻՆ ԽՆԴՐԱՅԱՐՈՅՑԸ

Արցախի Համայնավար Կուսակցութեան Մարզային Կոմիտէէն դիւանը իր վերջին հերթական նիստէն դատապարտելէ ետք ցոյցերը, գործադուլները եւ հայասահմանադրական կարգ մը պահանջները, վերջին խռովութեանց դրդապատճառներուն առաջին պատասխանատուն կը նկատէ Պաքուի մէջ նախաձեռնութիւնը։

Դիւանը կ'ընդգծէ, որ ներկայ իրադրութիւնը «առաջին հերթին յարուցուած է այն բանով, որ Նուէյիի եւ Մարզի որոշ դիւղերում դեռեւս կը գտնուին՝ այսպէս կոչուած՝ Հայաստանէն Ադրբէյճանցի

(ՇԱՐ.Ը 14 ԴԲ Է.)

40-ԱՄԵԱԿ Հ.Բ.Ը.ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՅՈՎԱԿԻՄԵԱՆ-ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ԵՒ ՄԵԾԱՐԱՆՔ՝ ՏՆՕՐԷՆ ԱՐԱ ԹՈՓՃԵԱՆԻ

ԼՈՒՐԵՐ ՆԻՒ ՃԸՐԶԻԷՆ

ՄԵԾԱՐԱՆՔ ԿՐԹԱԿԱՆ ՄՇԱԿ ԱՐԱ ԹՈՓՃԵԱՆԻ

Գրեց ՅԱԿՈԲ ՎԱՐԴԻՎԱՌԵԱՆ

ՏՆՕՐԷՆ ԱՐԱ ԹՈՓՃԵԱՆ

Միջին Արեւելքի հայ գաղութներուն համար ընդհանրապէս ու Լիբանանի մայր գաղութին համար մասնաւորապէս Պրն. Արա Թոփճեան եղած է յարգուած հանրածանօթ անուն մը: Կրթական մեր կեանքին մէջ մեծ է վաստակը անոր, որ ամբողջ կէս դար Բարեգործականի վարժարաններու մէջ, Կիպրոս թէ Լիբանան, այս ասպարէզին տուաւ մասնաւոր լրջութիւն, մակարդակ, զոհողութիւն եւ կտակցութիւն: Դարձաւ օրինակ իրեն նմաններուն եւ իրմով՝ կրթական ասպարէզը ընտրող շատ մը երիտասարդներուն: Անոր վաստակին շնորհիւ Միութեան վարժարանները գրաւեցին մասնաւոր տեղ մը սփիւռքահայ կրթական կեանքին մէջ:

Ու անոր աշակերտեցին շատեր, որոնք այսօր ցրուած են այս ափերուն եւս: Այդ նախկին աշակերտները եկան իրենց յարգանքի բաժինը բերին իրենց տնօրէնին, ու նաեւ իրենց դպրոցին՝ Հ.Բ.Ը.Մ.ի Յովակիմեան-Մանուկեան Մանչերու Երկրորդական Վարժարանին, որուն 40ամեակն էր այս տարի: Վարժարան մը՝ որուն քառասուն տարիներուն Պրն. Թոփճեան տուաւ իր կեանքի տարիները:

Եւ Մեծարանքի արտայայտութիւններու շարքին, Լոս Անճելըսի ու Թորոնթոյի կարգին, եզրափակումը կատարեց Նիւ Եորք - Նիւ Ճըրզին, Սեպտեմբեր 18, 1988, Կիրակի օր, երեկոյեան Նիւ Ճըրզիի «Միջերկրականեան» հայկական ճաշարանին մէջ, կազմակերպութեամբը Սանուց Միութեան Կեդրոնական Վարչութեան: Քսանըհինգ յովակիմեանցիներու կողքին ներկայ էին նախկին սաներ Միութեան միւս վարժարաններէն. Մելգոնեան, Դարուհի Յակոբեան, Լազար Նաճարեան, Տէմիրճեան ու Նազարեան: Սաներ ու շրջանաւարտներ՝ իրենց տիկիններով ու ամուսիններով՝ եկած էին միասին ըսելու «Շնորհակալութիւն՝ Պարոն Տնօրէն»:

Օրուան հանդիսավարութիւնը կատարեց համալսարանի դասախօս եւ Պէյրութի Դարուհի Յակոբեան Աղջկանց վարժարանի շրջանաւարտուհի Տիկ. Օլիմփիա Ճեպեճեան: Ան վարչութեան կողմէ բարի գալուստ մաղթեց Տէր եւ Տիկ. Արա եւ Ռիթա Թոփճեաններուն, ապա ներկայացուց ներկայ գտնուող սաները մէկ առ մէկ, ինչպէս նաեւ պատուոյ սեղանին շուրջ տեղ գրաւող հիւրերը՝ Բարեգործականի փոխ նախագահ-գանձապահ Նազար Նազարեանը, Կրթական Յանձնաժողովի ատենապետ Տոքթ. Բերկրուհի Սվաճեանը, բարերարուհի Տիկ. Սաթենիկ Նազարեանը, կրթական բաժնի վարիչ Տնօրէն Վաչէ Ղազարեանը, Սանուցի ատենապետ Յակոբ Պարսումեանը եւ Բարեգործականի Ամերիկայի Կեդր. Յանձնաժողովի ատենապետ Ռիչըրտ ՄքԱմպըրը:

ՏՈՔԹ. ԲԵՐԿՐՈՒՀԻ ՍՎԱՃԵԱՆ

Առաջին խօսք առնողը եղաւ Տիկ. Բերկրուհի Սվաճեան, որ 1952էն ի վեր եղած է գործակիցը օրուան մեծարեալին: Տիկ. Սվաճեան տուաւ Պրն. Թոփճեանի հետ առաջին հանդիպման պատկերը՝ Պէյրութ: Ու այդ օրուընէ ի վեր կրթական թէ ազգային կեանքի մէջ հոն թէ իր Միացեալ Նահանգներ հաստատուելէն ետք իրենց գործակցութիւնը եղած է միշտ յօգուտ մեր Միութեան: Ան վեր առաւ Պրն. Թոփճեանի կրթական ծառայութեան յատկանշական քանի մը մասերը: Այնուհետեւ ան ողջունեց վերակազմութիւնը Սանուց Միութեան ու յանձնարարեց որ շուտով ցանկագրումը կատարուի Յովակիմեան-Մանուկեանի սաներուն:

Օրուան գլխաւոր բանախօսն էր գիտնական, Նիւ Եորքահայ մտաւորական եւ վարժարանի շրջանաւարտներէն Տոքթ. Մարգպետ Մարկոսեան: Ան հին օրերուն նըման ողջունեց Պարոն Տնօրէնը, հայ սփիւռքի առաջին գիծի վրայ գտնուող դաստիարակն ու ուսուցիչը: «Իւրաքանչիւրը իր տեղը ունի, սակայն, հաւասարներու մէջ առաջինը՝ նկատելով Պրն. Թոփճեանը: Տուաւ դպրոցական կեանքէ աղուոր պահեր, որոնք կոփած եղան իր անձնաւորութիւնը:

ՏՈՔԹ. ՄԱՐԳՊԵՏ ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ

Ան անդրադարձաւ Բարեգործականը ժողովրդականացնելու գիծով Յովակիմեանի ունեցած դերին թէ ինչպէս Բարեգործականը իր սաներուն պատճառով մտաւ իւրաքանչիւր հայու տունէն ներս:

Սանուցի Վարչութեան անդամ ու հանգանակութեան արշաւի վարիչ, նախկին յովակիմեանցի Տոքթ. Յակոբ Կիւլպէնկեան յայտարարեց թէ հաւաքուած գումարները Ամերիկայի այս ափէն կը հասնին առ այժմ 25,000 տոլարի: Իւրաքանչիւր սանի որդեգրումը 250 տոլար ըլլալով, նուիրատուները հինգ տարիներու համար պիտի խոստանան այդ գումարներով մասնակցիլ նուիրահաւաքին: Այնուհետեւ տոքթորը յայտարարեց թէ Յովակիմեան-Մանուկեան սաներուն եւ նուիրատուներուն փափաքն է այս ֆոնտը կոչել «Արա Թոփճեան Կրթական Ֆոնտ»: Ներկաները երկարատեւ ծափերով ընդունեցին այս առաջարկը:

ՌԻՉԸՐՏ ՄՔԱՄՊԸՐ

Պրն. Ռիչըրտ ՄքԱմպըր իր կողմէ շնորհաւորեց յոբելեարը:

Հրաւիրուեցաւ խօսելու օրուան մեծարեալը: Ան նախ շնորհակալութիւն յայտնեց իրեն ի պատիւ տրուած այս հանդիսութեան համար: «Մեծարանքը կ'երթայ իմ անձիս միջոցով Բարեգործականին» ըսաւ ան, ու ապա առիթը տրուաւ որ օրուան հանդիպումը ըլլայ բարձրաձայն խորհրդակցութեան պահ մը Բարեգործականի զանազան հարցերու կապակցութեամբ:

Ան կոչ ըրաւ, որ շրջապատենք Բարեգործականը եւ մեր մասնակցութիւնը բերենք անոր կեանքին մէջ: «Ծառայութեան ձեր տեղը ո՞ւր է: Ուրախ եմ տեսնելու ձեր Փի.-Էյճ.Տիները, նիւթական ձեր կարելիութիւնները, սակայն վերջին հաշուով վերջին տիտղոսը ազգին գնահատանքը պիտի ըլլայ»:

Ամերիկահայութեան մասին փոխանցեց իր երկու ամիսներու ստացած տպաւորութիւնները, առաւելութիւնները ու թերիները: Կոչ ըրաւ որ յովակիմեանցիները գինուորագրուին, եւ ազգային ծառայութեամբ լծուին թերիներուն սրբագրման աշխատանքին:

Լիբանանահայ գաղութին ակնարկելով վեր առաւ այդ գաղութին տակաւին կատարելիք դերը: «Ամերիկայի մէջ կը լսենք թէ վերջնականապէս վերջացած կը նկատեն Լիբանանի գաղութին համար վերատահուած պարտականութիւնը: Դժբախտաբար, ես տակաւին վստահ չեմ թէ Ամերիկայի ձեր գաղութը կրնայ տալ առաջնորդութիւն Հայ Սփիւռքին: Հաւանաբար օր մը այո, բայց ոչ դեռ հիմա: Ու այդ ըսելու համար պէտք է ցնցել ազգային այն անտար-

ՏՆՕՐԷՆ ԱՐԱ ԹՈՓՃԵԱՆ ՆԱԽԿԻՆ ՍԱՆԵՐՈՒ ՀԵՏ

(ՇԱՐ.Ը 14-ՐԴ ԷՋ)

RESTAURANTE ARMENIO
NUBAR
• ALTA COCINA ORIENTAL
Reserve su lugar
Cnel. Niceto Vega 4615 - Capital Tel. 774-8571
Abierto todos los dias a partir de las 20 hs.
Domingos al mediodia

Merceril S.A.
Larrea 237. Capital
T.E.: 48-9343

Para las cuatro estaciones
y todas las edades
Lanas "Hetesia"

ՄԵԾԱՐԱՆՔ ԿՐԹԱԿԱՆ ՄՇԱԿ ԱՐԱ ԹՈՓՃԵԱՆԻ

(ՇԱՐ. 18-ՐԴ ԷՋԷՆ)

քերուքիւնը, որ ես տեսայ Ամերիկայի տարածքին վրայ: Պէտք է ստեղծել առաջնորդութիւն: Դուրսէն պէտք չէ փնտռել առաջնորդներ, ձեզմէ, ձեր շարքերէն պիտի գան ամերիկահայութիւնը առաջնորդելու պարտականութիւնը ունեցողները: Պէտք է մտնէք բարեգործականի մէջ եւ ըստեղծէք ազգային կեանքի մշնոյրտը, այս ապահով ձեր երկրին մէջ»:

Ցարգուած դաստիարակը արտայայտուեցաւ նաեւ բարեգործական-հասկավար կուսակցութիւն յարաբերութիւններու մասին: Թէ բարեգործականը անկախ է, սակայն է ՌԴ. Ա. կուսակցութիւնը բարեկամ կազմակերպութիւն, որուհետեւ բարեգործականը չէզոք կազմակերպութիւն մը չէ, այլ ունի յըստակ հայրենասիրական ուղղութիւն, ինչ որ հաւտ է համաղկավարներուն գծած ուղիին:

«Բարեգործականը ֆատուն տէչլըն մը չէ, ոչ ալ՝ պիզնըս գործարչլըն մը: Մոսկական բարեսիրական հաստատութիւն մըն ալ չէ, ինչպիսին են Կիւլպէնկեան, Ճիհնիչեան Քէ Գարակէօզեան հաստատութիւնները: Բարեգործականը Ընդհանուր Միութիւն է – ժողովուրդէն, ժողովուրդով, ժողովուրդին հիմնական ըստ կզբունքներով», յայտարարեց Պրն. Թոփճեան: Բարեգործականի դրամագլուխը ժողովուրդն է: Միութիւնը պէտք ունի իր անդամակցութեան: Ժողովրդական խորհրդին եթէ վերնայ բարեգործականը կ'անհետանայ:

«Բարի վերադարձ, սիրելի Տնօրէն, Ծովակիմեանն ու Բարեգործականի կրթական կեանքը դեռ շատ պէտք ունի ձեզ: Շուտով եկէք հոս եւ ջերմացնելու մեր հոգիները:

Քըրնիկ, Նիւ Ճըրզի

ՈՉ ԵՒՍ Է ՀՐԱՉԵԱՅ ՂԱՓԼԱՆԵԱՆ

(ՇԱՐ. 12-ՐԴ ԷՋԷՆ)

համար կը մնայ միայն անոր առասպելը: Այսօր բոլորիս պարտքն է վկայութիւն տալ, որ Հրաչեայ Ղափլանեան ըստեղծեց մեծ ու մնայուն արժէքները, որոնց գլուխ-գործոցը դարձաւ Շէյխմիրի «Գոբրոյան»: Ստեղծեց Ղափլանեանական դպրոցի վառ թատերայնութեան, անասնց, յանդուգն երեւակայութեամբ եւ թատրերգութեան ընագրին ու ոգիին հաւատարիմ մնալու, անոր թաւուն խորութիւնները ներքրէն բացայայտելու մէկ գեղեցիկ ներդաշնակութիւն: Ան հանդիսասրահին շուայլօրէն նուիրեց իսկական թատերական տօներ, որոնց վարժուեցաւ տարիներու ընթացքին եւ որոնց կորսը պիտի զգայ շատ շուտով:

Ղափլանեանի եւ գործին մասին երեւանեան թերթերուն մէջ արտայայտած են նաեւ բեմի վարպետներ Աւետ Աւետիսեան, Գուրգէն Չանիփէկեան, բեմադիր Եւգինէ Սիմոնով, Վահագն Դաւթեան (որ կը մէջբերէ Ուիլիըմ Սարոյեանի գնահատանքը «Հրաշալի բեմադիր» – Ղափլանեանի մասին: Սարոյեան անգամ մը հարց տուեր է Ղափլանեանին. «Կրնա՞ս, արդեօք, բեմադրել Նարեկացիի գործը»: Երբ դրական պատասխան ստացած է, Սարոյեան ըսած է. «Կը հաւատամ որ կարող է բեմադրել, որովհետեւ վիթխարի երեւակայութիւն ունի»):

Ղափլանեանի մասին արտայայտուողներու մէջ կը գտնուին նաեւ թատերագիր Արպուչով, բեմի վարպետ Վէրիկօ Անջափարիչէ, Միխայիլ Ուլիանով, Միխայիլ Ցարբով, Վլատիմիր Ապաճեան, Եդուարդ Մորգոյեան:

ՏԻԿԻՆ ԼՈՒԻԶ ՍԻՄՈՆԻ ԼԱՏԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅ ԱՅՑԵԼՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐՋԻՆ ՀԱՆԳՐՈՒԱՆԸ

(ՇԱՐ. 11-ՐԴ ԷՋԷՆ)

պատմող Լարուածին վրայ:

Երբ որ այցելուները եկան դարձեալ մասամբ Տոյ Ափոտոյտեանի եւ նկարին: Շոս ամէն կրնաւի որ Տատաստանները Իր Տատարին ու միայն մասնակցու Լաս տրարտութիւններուն եւ աղօթքներուն, այլե՛ զիրար ամենուն եւ իրարմէ տեղեկութիւններ առնելու:

Վերջին այցելութիւնը Մկրտչի (subte) Հայկական Կայարանն է, ուր ամէն երկու վայրէ ան ազատ բարձրախօսով անցորդներուն կը տրուի հայկական Կայարանը Տասանքն ծանուցումը: Այս կայարանը Ո՝նեթէլ Տրապուքն մը տրուն Կիդրոնը կը բարձրանայ Նահատակաց Ցուշարձանը: Ցուշարձանը կը կրէ երկու անկիւնէ գրութիւններ հետեւեալ պերճախօս բովանդակութիւններով:

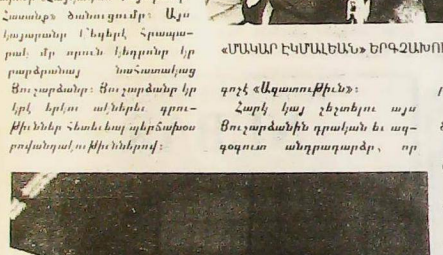

«ՄԱՆԿԱՐ ԷԿՄԱԼԵԱՆ» ԵՐԳԱԽՈՒՄԲԻ ԵԼՈՅԹԻ ԱՏԵՆ.

գոչէ «Ազատութիւն»:

Հարկ կայ չէշտելու այս Ցուշարձանին դրական եւ ազգօգուտ անդրադարձը, որ յոյներուն:

ա. Գազարեան վարժարանի ծնողաց Ցանձնախումբին:

բ. Թէքէլեան Մշակութային Միութեան:

գ. Ման Փաւոյի Հ.Բ.Ը.Մ.Ը վարչութեան:

Միշտ, եւ ամենուրեք, երեւելի հիւրը չէշտը դրաւ ազգային Տաներաչխութեան, միութեան եւ Տասկայութեան վրայ, գրաւաւորէ Տայաստանի գծով, դպրոցներ, մշակոյթ, կրօնք, եւ սրբազան ատեաններ պահելու ջանքերն ու աչխատանքները:

Հ.Բ.Ը.Մ.Ը կեդրոնական վարչ. Փոյոմի գործադիր Փոխ-Նախագահ՝ Տիկ. Սիմոն Ա.Մ.Ե. վերադարձաւ, անհերաւօրէն գոհունակ եւ հրապուռտ իր ղեկավարած Տամագգային կազմակերպութեան Շաբաս-Ամերիկայի մէջ իրականացուցած գործերով, եւ ազգանուէր գործունէութիւնով:

Ան շուչտ իր Տետ տանելով Տայրենասիրական պատմական ապրումներու գեղեցիկ տպաւորութիւններ, եւ անմոռանալի յիչատակներ:

ՏԻՒ. ԼՈՒԻԶ ՍԻՄՈՆ ԿԸ ԽՕՍԻ ՆՈՒԻՊԱՐԵԱՆ-ԱԼԵՔ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ, ՎԱՐԺԱՊԱՏԱՆ ԱՇԱԿԵՐՏՈՒՀԻՆ, ԻՐ ԿՈՂՔԻՆ՝ ՊՐ. ՅՈՎՍԷՓ ԵՒՈՒԼՃԵԱՆ.

–«1915 Ապրիլի, Թուրքերուն կողմէ ջարդուած 1.500.000 Հայ Նահատակներու յիչատակին ծարմրացած Ցուշարձան»:

–«Այսպէ՛ս չղիայեցէք ոտքերս, կապեցէք ձեռքերս, գոցեցէք բերանս՝ սիրտս պիտի չատ աւելի գործնականօրէն կը ծառայէ Հայկական գաթին՝ քան բազմաթիւ այլ աչխատանքներ ի զուր կը փերձեն իրականացնել:

Տիկ. Սիմոն ներկայ գտնուեցաւ ի պատիւ իրեն սարքուած հետեւեալ երեք ճաչկերոյթներուն:

Ցուրբաթ, Ցունիս 6-ին, Ամերիկայի Հայ Դատի Կեդրոնական Վարչութեան կողմէ, Ցարգելի Տիկնոջ պատուոյն, Ցիլթըն Հոթըլի մէջ:

Շաբաթ, Ցունիս 7-ին, Ամերիկայի Հայ Դատի Կեդրոնական Վարչութեան կողմէ, Ցարգելի Տիկնոջ պատուոյն, Ցիլթըն Հոթըլի մէջ:

Կիրակի, Ցունիս 8-ին, Ամերիկայի Հայ Դատի Կեդրոնական Վարչութեան կողմէ, Ցարգելի Տիկնոջ պատուոյն, Ցիլթըն Հոթըլի մէջ:

ՊԱՔՈՒ՝ ԱՒԱՋԻՆ ԽՆԴՐԱՅԱՐՈՅՑԸ

(ՇԱՐ. 12-ՐԴ ԷՋԷՆ)

փախստականներ, եւ միլոցներ ձեռք չեն առնուիր զանոնք Ղարաբաղէն դուրս Տանելու: (Ատրպէյճանի) Տանրապետութեան կառավարութիւնը չի կատարեր Մարզի ղրջանններուն նչուած փախստականները չտեղաւորելու խոստումը: Աւելին՝ տուեալ Տարցի առիթով Ատրչճանի կոմիտէի կենտկոմի որոչումին Տակառակ, Շուչիի ղրջանին երեք միլիոն ռուբլիի միլոցներ յատկացուած են զանոնք աղնտեղատեղաւորելու նպատակով:

«Հանրապետական մարմիններուն նման վերաբերմունքը ոչ մէկ չափով չի նպաստեր Մարզին մէջ ստեղծուած իրադրութեան կայունացման, այլ ընդհակառակը, կը բարդացնէ վիճակը:

«Կուսակցութեան Մարզկոմի դիտանը դիմած է Ատրպէյճանի կոմիտէի Կենտկոմին, խնդրելով որ ցուցմունքներ տայ Տանրապետական մարմիններուն խստորէն կանխելու Մարզի սահմաններէն դուրս գտնուող ընակչութեան առանձին խումբերու նպատակասլաց գործողութիւնները եւ անչեւտագնելի միլոցներու ձեռնարկել Հայաստանէն՝ այսպէս կոչուած՝ փախստականներու Մարզի սահմաններէն դուրս տեղաւորելու մասին ընդունուած որոչումին գործադրութեան Տամար:

(Արցախի) «Մարզկոմի դիտանը միաժամանակ բացատրար վերաբերութեամբ առանց Մարզի ղեկավարութեան Տետ նախնական Տամաձայնութեան Լեռնային Ղարաբաղի Տանրապետութեան Լեռնային Ղարաբաղի մէջ տարբեր տեսակի ստուգումներ կատարելու Տանրապետական մարմիններու ձգտումին»:

ՄՈՍԿՈՒԱՅԻ ԼԱԶԱՐԵԱՆ ՃԵՄԱՐԱՆԸ ԿԸ ՍՏԱՆԱՅ Ա. ԿԱՐԳԻ ՄՐՑԱՆԱԿ

Մոսկուայի Լազարեան Ճեմարանը, որ հիմնադրուած էր 175 տարի առաջ, վեց տարի տեւող վերակազմման աչխատանքներէն ետք վերստացաւ իր երբեմնի վեհութիւնը: Կատարուած աչխատանքը Տամապատասխան մասնագիտական անձնաժողովին կողմէ ընդունուեցաւ գերազանց գնահատանքով եւ արժանացաւ Ս. Միութեան ճարտարապետութեան առաջին կարգի մրցանակի:

Այդ շրջանին է որ զարկ տրուեցաւ Տարաչէն եւ ազիւսաչէն մեծակերտ Նոր չէնքերու, եւ այդ ուղղութեամբ իր ներդրումը կատարեց Մոսկուայի Տայ Համայնքը, որ Տամայնքի Լազարեան Ճեմարանին շրջանաւարտներու միութեան միջոցով Տանգանակութիւն կատարեց Ճեմարանի չէնքերուն վերանորոգման Տամար:

Ճեմարանը կը ծառայէ որպէս Հայաստանի կառավարութեան ներկայացուցչական տուն: Չէնքին ծախկեղզմման կողաչէնքը կը գործածուի որպէս Տիւրանոց, իսկ սրահները մասի որոշ սրահներ պիտի ծառայեն որպէս բանգառան, որ պիտի ներկայացնէ Մոսկուայի Տայ Համայնքի պատմութիւնը, եւ Տարուստ վաւերագիրներով՝ Տայ եւ ռուս բարեկամութեան պատմութիւնը:

ՀԱՅ ՄԱՐԶԻԿՆԵՐԸ ԿԸ ՇԱՀԻՆ ԵՐԿՈՒ ՈՍԿԻ ԵՒ ՄԷԿ ԱՐԾԱԹ ՄԵՏԱԼ

(ՇԱՐ. 9-ՐԴ ԷՋԷՆ)

Միրզոյեան սկիզբը երկու յաջորդական էր եւ ապահոված արծաթի մետալ: Ոսկէ մետալը առած էր պուլկարացի մարզիկ Մ. Քոլեւ, որ բարձրացուցած էր 397,5 քիլոկրամ, կտրելով 392,5 մասկուայի մէջ կայացած ոլիմպիական խաղերուն ստացած Խորհրդային Տաղիկ Նուիրեալի մրցանիշը, որ 375 քիլոկրամ էր: Միրզոյեան նաեւ յաջողած էր կտրել այդ մրցանիշը:

Մրցանակաբաշխութենէն ետք պատասխանատու քննիչները հարցախուզութիւն մը հաստատեցին պուլկարացիի կշիռքին մէջ, որ վերջին պահուն բժշկական ներքնախուզի մը միջոցով յայտնած էր զգալիօրէն կորսնցնել իր կշիռքը եւ մասնակցիլ այդ դասու մրցումներուն: Հետեւաբար, կրապաւեալ կորսնցուց ոսկէ մետալը, իր տեղը զիջելով հայ մարզիկին:

Հայաստանէն հետեւեալ ութ մարզիկները մաս կը կազմեն Սովետական Ոլիմպիական խումբին:

Ռոբերտ Էմմիեան, հեռացատկող, Եւրոպայի ախոյեան, Օգսէն Միրզոյեան, ծանրաբարձ, Իսրայէլ Միլիտոսեան, ծանրաբարձ, մրցանիշակիր, Սօս Հայրապետեան, փոլոյի Ս. Միութեան ախոյեան, Մեխակ Ղազարեան, կռփամարտիկ, Ս. Միութեան կրկնակի ախոյեան, Լեւոն Ջուլֆալակեան, ըմբշամարտ, աշխարհի ախոյեան, Ստեփան Սարգիսեան, ըմբշամարտ Ս. Միութեան եւ Եւրոպայի ախոյեան, Հրաչեայ Պետիկեան, նշանառութեան ախոյեան, Իկոր Տէր Օհաննէսեան, աթլետիզմի մարզիչ:

Իսկ Ստեփան Ղազարեան մաս կը կազմէ ըմբշամարտի սովետ իրաւարարներու խմբակին:

ԱՐԶՈՒՄԱՆԵԱՆ ԵՒ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ԿԸ ԿՈՐՍՆՑՆԵՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ԿԵՆՏՐՈՄԻ ԻՐԵՆՑ ԴԻՐՔԵՐԸ

(ՇԱՐ. 9-ՐԴ ԷՋԷՆ)

գաղտնի քուէարկութեամբ ընտրուած է ԳԱԼՈՒՍՏ ԳԱԼՈՑԵԱՆ:

Յոգերտ Արզումանեանին յանձնուած է արտասահմանեան երկիրներու հետ բարեկամութեան ու մշակութային կապի հարկաւոր ընկերութեան ղեկավարութիւնը, զոր ցարդ կը վարէր Նորա Ճակոբեան: Ան վերջինը իր «ջանքերը պիտի չխնայէ Հայաստանի Կինոյորիդի ղեկավարման վրայ»:

Գալուստ Անուշաւան Գալոյեան ծնած է 1927ին Արթիկի շրջանի Պարզ գիւղը, որ այժմ անուանուած է Անուշաւան: Ս. Միութեան Կոմկ. Կոմիտէի անդամ է 1946էն ի վեր: 1950ին աւարտած է Երեւանի Պետական Համալսարանը իսկ 1955ին՝ ստացած ՍՄԿԿ. Կենտկոմի առընթեր Հասարակական Գիտութիւններու Տոքթոր-Փրոֆեսէորի տիտղոսը, անդամ է Հայաստանի Գիտութիւններու Ակադեմիային, եւ ստացած է Հայաստանի Պետական մրցանակը: Պարգեւատրուած է Աշխատանքային Կարմիր Դրօշի շքանշանով:

Բացի Համայնավար Կուսակցութեան Երիտասարդական կոմիտէին մէջ իր ստացած պատասխանատու պաշտօններէն, Գալոյեան ծանօթ է որպէս պատմաբան, 1988ին ընտրուած է Հայաստանի Գիտութիւններու Ակադեմիայի Պատմութեան Հիմնարկի տնօրէն, իսկ 1979ին նոյն Հիմնարկին Ակադեմական Քարտուղար: Ան հեղինակած է բազմաթիւ գիրքեր, գիտական մենագրութիւններ եւ յօդուածներ, որոնք նուիրուած են յեղափոխական շարժման պատմութեան հարցերու եւ Անդրկովկասի եւ Ռուսաստանի ժողովուրդներու պատմական կապերուն:

ՄԾԱԿՈՅԹԸ ԿԵԱՆՔ Է

(ՇԱՐ. 10-ՐԴ ԷՋԷՆ)

մեր ընդունակ ժողովուրդին ներկան եւ մասնաւորաբար ապագան կը պատրաստեն ու կը մղեն համաշխարհային արժէքներու խստապահանջ ընտրողագործութիւններուն նետ:

Տօնել Մշակոյթին ամիսը կը նշանակէ յարգել զանոնք: Կը նշանակէ հաւատալ ունենալ աւուրց վրայ, որոնք կեանքի պիտի չգային եթէ չ'ունենայինք մեր սեփական անկիւնը, մեր սեփական հողը, որ մայրը կ'ու պահապանը ժողովուրդի մը, որ խօսի, երգել ու պարել գիտէ, որ շինել, դարբնել եւ կառուցանել գիտէ:

ՎԱՐՈՒԺԱՆ ԱՃԷՄԵԱՆ

ՄԱՏԱՂ

Լինիէրսի Սբ. Պօղոս եկեղեցւոյ Տարեկան Մատաղը տեղի պիտի ունենայ կիրակի, 6 Նոյեմբեր 1988ին: Պիտի պատարագէ եւ քարոզէ Գերշ. Գրիգորիս Եպս. Բուլիաթեան:

Երգեցողութիւնը պիտի կատարէ «Կոմիտաս» երգչախումբը, ղեկավարութեամբ Օր. Մաբրուհի Էուլմեսէեանի:

ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՍՑԷ.- PATRON 6373 - Capital

Escuela Armenia Incorporada Isaac Bakchellian

MADAGH

El próximo día Domingo 13 de Noviembre, a las 10,30 Hs. se realizará la Misa y el tradicional Madagh anual de la Escuela Armenia Isaac Bakchellian.

Corrales 2527 - Capital

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԱՆՆԱԽԸՆԹԱՑ ԵՐԵԿՈՅԹ

Հայ Մշակոյթի Ամսուան առթիւ, Խրիմեան Կրթական Հիմնարկութեան թատերախումբը, ղեկավարութեամբ Միսաք Սվաճեանի, կը բեմադրէ անմահ երգիծախումբը, կատակերգութիւն, 3 արար, բան Յակոբ Պարոնեանի «ՊԱՂՏԱՍԱՐ ԱՂԲԱՐ»-

Sólo para Gourmets

Bien vale la pena cruzar la city para comer un viernes por la noche en la Unión General Armenia de Beneficencia (UGAB, para los conocedores) si es preciso, o, si no, hacer un vuelo e cabotaje. ¿Por qué no? cena como un príncipe, pernocta en un buen hotel de Buenos Aires, y vuelve a su ciudad renovado y feliz.

Diez años ofreciendo a sus comensales una cocina básicamente armenia, tal vez algún plato que tenga algún toque griego.

Cuando llegue, junto con una sonrisa agradable y juvenil cálidos anfitriones incluidos), tendrá empanaditas ¡deliciosas! una copita de buen jerez. Si ve los relojes, uno junto al otro, no se asombre! En uno la hora local y, para la nostalgia, en el otro la hora de Armenia.

Nombres que tal vez no le sean comunes en el menu, pero los atentos anfitriones despejaran cualquier duda y le explicarán de qué está compuesto cada plato.

Para iniciar, **Bastermá, Hamus** (puré de garvanzos y pasta de sésamo) en su variedad de berenjenas y morrones, berenjenas en rodajas salseadas con sabiduría, ensalada griega, **ensalada Belén,** (berenjenas, almendras, ajíes, pasas rubias). Todas las entradas, mágicamente condimentadas, harán funcionar activamente las glándulas correspondientes; tiene para elegir más de veinte variedades, y merece especial atención, recomendado por los habitués, el **Shikefté** (carne macerada, trigo, aji, tomates). Estas delicias se complementan con el queso armenio y las inmensas aceitunas negras, muy gustosas.

Es difícil pero grata la elección de las especialidades de los platos artesanales: el **Lehmeyun** viene a ser la versión armenia de la empanada criolla, con características típicas. ¡Nadie las hace más sabrosas! **Pashabereg,** una conjunción de masas de hojaldre con tres variedades de queso, **Sarmá** de arroz (hojas de parra que envuelven prolojamente el relleno; también hojas de repollo, si se quiere), suavemente condimentados. El **Ishli Kefté** viene a ser como una albóndiga, pero rellena; cada una de ellas es un trabajo de alfarero. Alcauciles rellenos, **dolmá** (ajíes, zapallitos, berenjenas, tomates rellenos). **Shish kebab** (brochetes, con daditos de lomo, morrones y cebollas intercalado). Y así recordamos algunos platos de fondo.

Elogios merece la mesa de postres. En el centro, una gran fuente desbordante de frutilla.

Atención! recién comienza la ceremonia. Dulces porciones de **Kadaif** (mezcla sutil de nueces, canela y masa hilada, bañada en almíbar); **Baklabá,** rombos de hojaldre que sugerimos entusiastas; **Kalabúricos** (crema pastelera y chantilly que se pierden en finas capas de hojaldre) ¡Una delicia! **Shamalí, Tulumbá...** y así muchos más nombres de postres réfinados. También puede pedir ensalada de frutas: hacen una especial, ácida (naranja, pomelo, frutillas, almíbar). Tiene variedad de helados. Ah, hacen una concesión: tienen **lemon pie.**

Usted conoce muchos buenos lugares de Buenos Aires, pero no queremos ser egoístas y compartimos esta amable experiencia. Recuerde: el viernes es el único día de la semana en que puede acceder a este reducto. Punto de reunión de la colectividad armenia que quiere hacer de la comida una excusa para encontrarse con los amigos en un ambiente grato y muy cordial. Una idea: puede organizar la celebración de cumpleaños, allí lo asesoraran.

El menú es excelente y esta acompañado de nobles vinos y, una vez instalado se puede quedar "hasta que las velas no ardan", degustando un café "a la oriental", acompañado de bombones caseros.

En la muy armenia zona de Palermo Viejo, calle Armenia 1322, Ud. puede comprobar lo que ya es tradición de buen sabor, que se mantiene a través del tiempo. **Las reservas se hacen a los teléfonos: 773-2820 y 771-6500.**

¿Cuánto tiempo hace que su señora no se siente una reina?.

¡Aleje los remordimientos y llévela!

EL PROFESIONAL LOS RECETA
BARTAMIAN LOS DISEÑA
SU HIJO LOS PREFIERE
LINEA PIE/RECTOR
DE ORTOPEDIA
BARTAMIAN

CALZADO CORRECTIVO A PRUEBA DE CHICOS: CALIDAD Y DISEÑO

Calzado Correctivo

Calzado Deportivo

PLANTILLAS CORRECTORAS

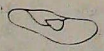

Ortopedia Bartamian tambien las pone a sus pies

ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL

Descuentos desde el 30% a Obras Sociales.
Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.

ORTOPEDIA DB
Bartamian
Av. Belgrano 1699 Tel 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel 3-4935 La Plata

COCINA

Isabel Tchalian

¿Qué hacemos con las papas?

Las papas constituyen buen acompañamiento de platos tales como bifes, carne a la cacerola, milanesas, etc. Hervidas, fritas y en puré, constituyen un alimento nutritivo del que no conviene abusar para no generar calorías... y grasas que afean la silueta.

Antes de presentar algo de lo mucho rico que se puede hacer con las papas, veamos algunos consejos útiles.

Conviene recordar que es preferible hervir las papas con cáscara, a fin de aprovecharlas al máximo y conservar, ademas, todas sus propiedades nutritivas. Para hacer puré, conviene hervirlas ya peladas y en el agua necesaria para evitar que el puré quede chirle. En cuanto a las papas al horno, deben lavarse antes de pelarlas y luego secarlas con un repasador para que no se peguen a la fuente. Igual procedimiento corresponde para preparar papas fritas.

CROQUETAS DORADAS
(Al horno)

Hervir con cáscara 3/4 kilos de papas, cuidando que no sobrepasen el punto de cocción; retirar y pelarlas estando aún calientes; tamizarlas y adicionarles una yema y 50 grs. de manteca. Condimentarlas con sal y nuez moscada, removiendo con una cuchara de madera. Tomar con una cuchara porciones de la mezcla, darles forma redonda y pasarlas una por una por copos de maíz triturados.

Disponer las croquetas sobre una asadera previamente aceitada, rociarlas con muy poco aceite y dorarlas en horno bien caliente.

Cuando se vea que están a punto, retirarlas y servir.

TAROT
Numerología
Astrología Personal
Cabalístico Comercial
Prof. LUIS
782-3305

Periodico Armenio
"SARDARABAD"
de la
ASOCIACION CULTURAL
TEKEYAN

Redaccion y Administracion
Cnel. Niceto Vega 4579
1414 - CAPITAL FEDERAL
T.E. 771-2520
Horario de atencion: Lun. a Vier. de 10.00 a 19.00 hs

Registro Nac. de la Propiedad Intelectual
N° 78.836
Director
MIHRAN SARAFIAN
Corresponsalia receptoria de avisos y suscripciones en
BRASIL
Sr. Hrair Stepan Chahinian
Av. Coxinguí 191 - Ap. 84
CEP. 0579 - Sao Paulo - SP - Brasil
URUGUAY
Dr. Pedro Tanielian
Benito Blanco 675 Ap. 201
T.E. 70-3114 Montevideo

cash
Sociedad Anónima de Cambio y Turismo
E.V. y T. 431/79
Agente Extra-Bursátil N° 530
Excursiones Nacionales e Internacionales Cruceros al Caribe
Precios Especiales para Viajes a Erevan
(Descuentos a grupos estudiantiles)

Lidia Guezikaraian de Martínez
Directora de Ventas

Cataratas: excursion 6 días y 3 noches, en bus A 1.190
Bariloche: 10 días y 7 noches, en bus, desde A 1.990

Buenos Aires: Sarmiento 2232- Tel. 47-2091/3944/6714/7106 - 48-6826
Mendoza: San Martín 1173 - Tel. 248013-249733
San Juan: Rivadavia y Tucumán - Tel. 223450-222020

IATA
5556857